

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 64

1. februára 2021

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2021/C 35/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
--------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2021/C 35/02	Vec C-461/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 3. decembra 2020 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Distillerie Bonollo SpA a i. (Odvolanie – Dumping – Dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Číne – Odvolanie podané vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní – Článok 56 druhý odsek druhá veta Štatútu Súdneho dvora Európskej únie – Čiastočné predbežné preskúmanie – Strata štatútu podniku pôsobiaceho v podmienkach trhového hospodárstva počas konania o preskúmaní – Zmena konečného antidumpingového cla – Určenie normálnej hodnoty – Článok 11 ods. 9 nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Vzájomné odvolanie – Žaloba o neplatnosť podaná konkurenčnými výrobcami usadenými na území Európskej únie – Prípustnosť – Priama dotknutosť – Rozdelenie právomocí na vykonanie rozsudku)	2
2021/C 35/03	Vec C-787/18: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 26. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Skatteverket/Sögarð Fastigheter AB (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vnútroštátne právne predpisy stanovujúce opravu odpočítania dane z pridanej hodnoty (DPH) vykonanú iným zdaniteľným subjektom, ako je zdaniteľný subjekt, ktorý pôvodne vykonal odpočítanie – Predaj nehnuteľnosti prenajatej spoločnosťou, ako aj spoločnosťou, ktorá bola pôvodným vlastníkom nehnuteľnosti, uskutočnený prvou uvedenou spoločnosťou v prospech jednotlivcov – Ukončenie zdanenia DPH pri predaji nehnuteľnosti jednotlivcom)	3

2021/C 35/04	Vec C-815/18: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 96/71/ES – Článok 1 ods. 1 a 3 a článok 2 ods. 1 – Vysielanie pracovníkov v rámci poskytovania služieb – Vodiči pracujúci v medzinárodnej cestnej doprave – Pôsobnosť – Pojem „vyslaný pracovník“ – Kabotážna preprava – Článok 3 ods. 1, 3 a 8 – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Kolektívne zmluvy vyhlásené za všeobecne uplatniteľné)	3
2021/C 35/05	Vec C-823/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. novembra 2020 – Európska komisia/GEA Group AG (Odvolanie – Kartely – Európske trhy s tepelnými stabilizátormi na báze cínu, epoxidovaného sójového oleja a esterov – Určenie cien, rozdelenie trhov a výmena citlivých obchodných informácií – Uplatnenie hornej hranice 10 % obratu na jeden zo subjektov tvoriacich podnik – Zrušenie rozhodnutia, ktorým sa mení pokuta stanovená v pôvodnom rozhodnutí, ktorým sa konštatuje porušenie – Pokuty – Pojem „podnik“ – Solidárna zodpovednosť za zaplatenie pokuty – Zásada rovnosti zaobchádzania – Dátum splatnosti pokuty v prípade zmeny)	5
2021/C 35/06	Vec C-44/19: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 3. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Repsol Petróleo, SA/Administración General del Estado (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/96/ES – Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny – Článok 21 ods. 3 – Neexistencia zdaniteľnej udalosti – Spotreba energetických výrobkov v areáli podniku, kde boli vyrobené, na výrobu konečných energetických výrobkov, pri ktorých sa nevyhnutne vyrábajú aj neenergetické výrobky)	5
2021/C 35/07	Vec C-49/19: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2020 – Európska komisia/Portugalská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom – Elektronické komunikácie – Univerzálna služba a práva užívateľov týkajúce sa elektronických komunikačných sietí a služieb – Smernica 2002/22/ES – Siete a služby – Článok 13 – Financovanie záväzkov univerzálnej služby – Mechanizmus rozdelenia – Zásady transparentnosti, čo možno najmenej deformácie trhu, zákazu diskriminácie a proporcionality)	6
2021/C 35/08	Vec C-59/19: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Wikingerhof GmbH & Co. KG/Booking.com BV (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Súdna právomoc – Článok 7 bod 1 a 2 – Osobitná právomoc vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti – Žaloba o skončenie obchodných praktík považovaných za v rozpore s právom hospodárskej súťaže – Tvrdenie o zneužití dominantného postavenia, ktoré sa prejavilo obchodnými praktikami, na ktoré sa vzťahujú zmluvné ustanovenia – Platforma online rezervácie ubytovania booking.com)	6
2021/C 35/09	Vec C-62/19: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București – Rumunsko) – Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 56 ZFEÚ – Uplatniteľnosť – Výlučne vnútroštátna situácia – Smernica 2000/31/ES – Článok 2 písm. a) – Pojem „služby informačnej spoločnosti“ – Článok 3 ods. 2 a 4 – Článok 4 – Uplatniteľnosť – Smernica 2006/123/ES – Služby – Kapitola III (Sloboda poskytovateľov usadiť sa) a kapitola IV (Voľný pohyb služieb) – Uplatniteľnosť – Články 9 a 10 – Smernica (EÚ) 2015/1535 – Článok 1 ods. 1 písm. e) a f) – Pojem „pravidlo o službách“ – Pojem „technický predpis“ – Článok 5 ods. 1 – Opomenutie oznámenia vopred – Použiteľnosť – Činnosť spájania osôb, ktoré sa chcú prepraviť v rámci mesta, a vodičov povolených taxislužieb prostredníctvom aplikácie pre smartfóny – Kvalifikácia – Vnútroštátna právna úprava, ktorá podriaďuje túto činnosť systému predchádzajúceho povolenia)	7
2021/C 35/10	Spojené veci C-72/19 P a C-145/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 3. decembra 2020 – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal/Rada Európskej únie (Odvolanie – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu v Egypte – Zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Ponechanie mien žalobcov na zozname – Rozhodnutie orgánu tretieho štátu – Povinnosť Rady Európskej únie overiť, či toto rozhodnutie bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu – Povinnosť odôvodnenia)	8

2021/C 35/11	Spojené veci C-225/19 a C-226/19: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Holandsko) – R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)/Minister van Buitenlandse Zaken (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Vízový kódex Spoločenstva – Nariadenie (ES) č. 810/2009 – Článok 32 ods. 1 až 3 – Rozhodnutie o zamietnutí udelenia víza – Príloha VI – Štandardný formulár – Odôvodnenie – Hrozba pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť či verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy jedného alebo viacerých členských štátov – Článok 22 – Predchádzajúce konzultácie s ústrednými orgánmi iných členských štátov – Námietať proti udeleniu víza – Opravný prostriedok proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza – Rozsah súdneho preskúmania – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Právo na účinný prostriedok nápravy)	10
2021/C 35/12	Vec C-269/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Cluj – Rumunsko) – Banca B. SA/A.A.A. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13/EHS – Dôsledky konštatovania nekalej povahy podmienky – Nahradenie nekalej podmienky – Spôsob výpočtu variabilnej úrokovej sadzby – Prípustnosť – Odkaz strán na vyjednávania)	10
2021/C 35/13	Vec C-302/19: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – Istituto nazionale della previdenza sociale/WS (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2011/98/EÚ – Práva pracovníkov z tretích krajín, ktorí sú držiteľmi jednotného povolenia – Článok 12 – Právo na rovnaké zaobchádzanie – Sociálne zabezpečenie – Právna úprava členského štátu, ktorá na účely určenia práv na rodinnú dávku vylučuje rodinných príslušníkov držiteľa jednotného povolenia, ktorí nemajú bydlisko na území tohto členského štátu)	11
2021/C 35/14	Vec C-303/19: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – Istituto nazionale della previdenza sociale/VR (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/109/ES – Postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom – Článok 11 – Právo na rovnaké zaobchádzanie – Sociálne zabezpečenie – Právna úprava členského štátu, ktorá na účely určenia práv na rodinnú dávku vylučuje rodinných príslušníkov osoby s dlhodobým pobytom, ktorí nemajú bydlisko na území tohto členského štátu)	12
2021/C 35/15	Vec C-311/19: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud – Česká republika) – BONVER WIN, a.s./Ministerstvo financí ČR (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Obmedzenia – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca prevádzkovanie hazardných hier na určitých miestach – Uplatniteľnosť článku 56 ZFEÚ – Existencia cezhraničného prvku)	12
2021/C 35/16	Vec C-320/19: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 3. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin – Nemecko) – Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Článok 3 písm. h) – Noví účastníci – Článok 10a – Prechodný režim bezodplatného pridelovania kvót – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Článok 18 ods. 1 písm. c) – Úroveň činnosti v súvislosti s palivom – Článok 18 ods. 2 druhý pododsek – Hodnota príslušného faktora využitia kapacity)	13
2021/C 35/17	Vec C-352/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. decembra 2020 – Région de Bruxelles-Capitale/Európska komisia (Odvolanie – Nariadenie (ES) č. 1107/2009 – Uvádzanie prípravkov na ochranu rastlín na trh – Vykonávanie nariadenie (EÚ) 2017/2324 – Obnovenie schválenia účinnej látky „glyfozát“ – Článok 263 ZFEÚ – Aktívna legitimácia regionálneho subjektu – Priama dotknutosť)	13
2021/C 35/18	Vec C-372/19: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgicko) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Článok 102 ZFEÚ – Zneužitie dominantného postavenia – Pojem „neprimerané ceny“ – Organizácia kolektívnej správy autorských práv – Postavenie faktického monopolu – Dominantné postavenie – Zneužitie – Predvedenie skladieb na hudobných festivaloch – Sadzobník založený na hrubých príjmoch získaných z predaja vstupeniek – Primeraný vzťah s plnením poskytovaným organizáciou kolektívnej správy práv – Určenie časti hudobného repertoáru organizácie kolektívnej správy práv, ktorý bol skutočne predvedený)	14

2021/C 35/19	Vec C-445/19: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret – Dánsko) – Viasat Broadcasting UK Ltd/TV2/Danmark A/S, Holandské kráľovstvo (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Verejnoprávne televízne spoločnosti – Článok 106 ods. 2 ZFEÚ – Služby všeobecného hospodárskeho záujmu – Pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Oznámenie – Neexistencia – Povinnosť príjemcu pomoci zaplatiť úroky za obdobie nezákonnosti tejto pomoci – Výpočet úrokov – Sumy, ktoré treba zohľadniť)	15
2021/C 35/20	Vec C-510/19: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Brussel – Belgicko) – trestné konanie proti AZ (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 6 ods. 2 – Pojem „vykonávajúci súdny orgán“ – Článok 27 ods. 2 – Zásada špeciality – Článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 – Výnimka – Trestné stíhanie pre „iný trestný čin“ ako pre ten, pre ktorý bola dotknutá osoba odovzdaná – Súhlas vykonávajúceho súdneho orgánu – Súhlas prokuratúry vykonávajúceho členského štátu)	16
2021/C 35/21	Vec C-767/19: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 3. decembra 2020 – Európska komisia/Belgické kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernice 2009/72/ES a 2009/73/ES – Vnútorný trh s elektrinou a zemným plynom – Účinné oddelenie prevádzkovania prenosových sústav elektrickej energie a plynu na jednej strane od činností dodávky a výroby na strane druhej – Zriadenie nezávislých národných regulačných orgánov)	16
2021/C 35/22	Vec C-799/19: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Košice I – Slovensko) – NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2008/94/ES – Články 2 a 3 – Ochrana zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa – Pojmy „neuspokojené nároky zamestnancov“ a „platobná neschopnosť zamestnávateľa“ – Pracovný úraz – Smrť zamestnanca – Náhrada nemajetkovej ujmy – Vymáhanie pohľadávky od zamestnávateľa – Nemožnosť – Záručná inštitúcia)	17
2021/C 35/23	Vec C-455/18 P: Odvolanie podané 12. júla 2018: Oliver Spieker proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 8. mája 2018 vo veci T-92/18, Oliver Spieker/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo	18
2021/C 35/24	Vec C-259/20 P: Odvolanie podané 11. júna 2020: João Miguel Barata proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 2. apríla 2020 vo veci T-81/18, Barata/Parlament	18
2021/C 35/25	Vec C-307/20 P: Odvolanie podané 9. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	19
2021/C 35/26	Vec C-308/20 P: Odvolanie podané 9. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	19
2021/C 35/27	Vec C-309/20 P: Odvolanie podané 9. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	19
2021/C 35/28	Vec C-310/20 P: Odvolanie podané 10. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	20
2021/C 35/29	Vec C-311/20 P: Odvolanie podané 10. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	20

2021/C 35/30	Vec C-312/20 P: Odvolanie podané 10. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	20
2021/C 35/31	Vec C-316/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalsko) 16. júla 2020 – VO a i./SATA International – Azores Airlines SA	21
2021/C 35/32	Vec C-400/20 P: Odvolanie podané 21. augusta 2020: Dermavita Co. Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 25. júna 2020 vo veci T-104/19, Dermavita/EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM)	21
2021/C 35/33	Vec C-465/20 P: Odvolanie podané 25. septembra 2020: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) z 15. júla 2020 v spojených veciach T-778/16 a T-892/16, Írsko a i./Komisia	22
2021/C 35/34	Vec C-502/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons (Belgicko) 5. októbra 2020 – TP/Institut des experts en automobiles	23
2021/C 35/35	Vec C-521/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakúsko) 19. októbra 2020 – J.P./B.d.S.L.	24
2021/C 35/36	Vec C-522/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 19. októbra 2020 – OE/VY	24
2021/C 35/37	Vec C-525/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 19. októbra 2020 – Association France Nature Environnement/Premier ministre a Ministre de la Transition écologique et solidaire	25
2021/C 35/38	Vec C-538/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. októbra 2020 – Finanzamt B/W AG	25
2021/C 35/39	Vec C-559/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken (Nemecko) 26. októbra 2020 – Koch Media GmbH/FU	26
2021/C 35/40	Vec C-573/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Commissione tributaria provinciale di Parma (Taliansko) 30. októbra 2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA/Agenzia delle Entrate	27
2021/C 35/41	Vec C-574/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzgericht (Rakúsko) 3. novembra 2020 – XO/Finanzamt Waldviertel	28
2021/C 35/42	Vec C-576/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 4. novembra 2020 – CC/Pensionsversicherungsanstalt	31
2021/C 35/43	Vec C-589/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Korneuburg (Rakúsko) 10. novembra 2020 – JR/Austrian Airlines AG	32
2021/C 35/44	Vec C-591/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. novembra 2020 – Reprensus GmbH/S-V Pavlovi Trejd EOOD	32
2021/C 35/45	Vec C-594/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Markkinaoikeus (Fínsko) 12. novembra 2020 – Kuluttaja-asiamies/MiGame Oy	33
2021/C 35/46	Vec C-595/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 13. novembra 2020 – UE/ShareWood Switzerland AG a VF	33

2021/C 35/47	Vec C-596/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 12. novembra 2020 – DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	34
2021/C 35/48	Vec C-598/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Satversmes tiesa (Lotyšsko) 13. novembra 2020 – AS „Pilsētas zemes dienests“/Latvijas Republikas Saeima	36
2021/C 35/49	Vec C-599/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 13. novembra 2020 – UAB „Baltic Master“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	36
2021/C 35/50	Vec C-601/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'arrondissement (Luxembursko) 13. novembra 2020 – Sovim SA/Luxembourg Business Registers	37
2021/C 35/51	Vec C-613/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 18. novembra 2020 – CS/Eurowings GmbH	39
2021/C 35/52	Vec C-614/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tallinna Halduskohus (Estónsko) 18. novembra 2020 – AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	40

Všeobecný súd

2021/C 35/53	Vec T-714/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Adraces/Komisia („Arbitrážna doložka – Rámcová dohoda o partnerstve – Informačné centrum Europe Direct local – Výpoveď zmluvy bez uvedenia jej dôvodov – Právna istota – Zásada dobrej viery – Proporcionalita – Rešpektovanie práv a legitímnych záujmov zmluvného partnera – Právo na riadnu správu vecí verejných“)	42
2021/C 35/54	Vec T-722/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Repsol/EUIPO – Basic (BASIC) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Európskej únie BASIC – Staršie vnútroštátne obchodné názvy basic a basic AG – Relatívne dôvody zamietnutia – Používanie označenia v obchodnom styku, ktorý má väčší ako iba miestny dosah – Článok 8 ods. 4 a článok 53 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 4 a článok 60 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Čiastočné vyhlásenie neplatnosti – Rozhodnutie prijaté po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia Všeobecným súdom – Vrátenie veci odvolaciemu senátu – Nedostatok právomoci autora rozhodnutia o vrátení veci – Článok 1d nariadenia (ES) č. 216/96 – Vzájomná žaloba“)	42
2021/C 35/55	Vec T-247/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 2. decembra 2020 – Thunus a i./EIB („Verejná služba – Zamestnanci EIB – Odmeňovanie – Ročná úprava plátov – Právna istota – Legitímne očakávania – Konzultácie so zamestnancami – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita“)	43
2021/C 35/56	Vec T-318/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 2. decembra 2020 – Thunus a i./EIB („Verejná služba – Zamestnanci EIB – Odmena – Ročná úprava plátov – Právna istota – Legitímna dôvera – Konzultácie so zamestnancami – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita“)	44
2021/C 35/57	Vec T-620/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp a Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ) („Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška trojrozmernej ochrannéj známky Európskej únie JC JEAN CALL Champagne ROSÉ – Staršie trojrozmerné ochranné známky Európskej únie – Relatívne dôvody zamietnutia – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia poškodenia dobrého mena – Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001)“)	44

2021/C 35/58	Vec T-621/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp a Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Prihláška trojrozmernej ochrannnej známky Európskej únie JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE – Staršie trojrozmerné ochrannné známky Európskej únie – Relatívne dôvody zamietnutia – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia poškodenia dobrého mena – Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001)“) . .	45
2021/C 35/59	Vec T-622/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp a Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Prihláška trojrozmernej ochrannnej známky Európskej únie JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE – Staršie trojrozmerné ochrannné známky Európskej únie – Relatívne dôvody zamietnutia – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia poškodenia dobrého mena – Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001)“)	46
2021/C 35/60	Vec T-705/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – GV/Komisia („Verejná služba – Úradníci – Psychické obťažovanie – Žiadosť o pomoc – Zamietnutie žiadosti – Záujem služby – Rovnocennosť pracovných miest – Primeraná lehota – Neexistencia aspoň neúplného dôkazu – Zodpovednosť“)	46
2021/C 35/61	Vec T-819/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Man and Machine/EUIPO – Bim Freelance (bim ready) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o námietke – Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu – Obrazová ochranná známka bim ready – Skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie BIM freelance – Relatívny dôvod zamietnutia – Neexistencia pravdepodobnosti zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Obmedzenie služieb uvedených v prihláške ochrannnej známky“)	47
2021/C 35/62	Vec T-858/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – easyCosmetic Swiss/EUIPO – UWI (easycosmetic) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie easyCosmetic – Absolútny dôvod zamietnutia – Opisný charakter – Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	48
2021/C 35/63	Vec T-30/20: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Promed/EUIPO – Centrumelektroniki (Promed) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie Promed – Absolútny dôvod zamietnutia – Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	48
2021/C 35/64	Vec T-190/20: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Almea/EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie Almea – Staršia národná slovná ochranná známka MEA – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	49
2021/C 35/65	Vec T-536/19: Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. decembra 2020 – Militos Symvouleftiki/Komisia (Žaloba o neplatnosť – Verejné zákazky na služby – Verejné obstarávanie – Poskytovanie služieb v oblasti organizovania komunikačných činností na účet zastúpenia Komisie v Grécku – Zrušenie verejného obstarávania – Nedostatok záujmu na konaní – Nepripustnosť)	50
2021/C 35/66	Vec T-792/19: Uznesenie Všeobecného súdu zo 4. decembra 2020 – Agepha Pharma/EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Spätvzatie námietky – Zastavenie konania“)	50

2021/C 35/67	Vec T-185/20: Uznesenie Všeobecného súdu z 1. decembra 2020 – Tikal Marine Systems/EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o výmaze – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania“)	51
2021/C 35/68	Vec T-192/20: Uznesenie Všeobecného súdu z 1. decembra 2020 – Tikal Marine Systems/EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o výmaze – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania“)	51
2021/C 35/69	Vec T-685/20: Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Asian Gear/EUIPO – Multimox (Roller)	52
2021/C 35/70	Vec T-686/20: Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Asian Gear/EUIPO – Multimox (Roller)	53
2021/C 35/71	Vec T-695/20: Žaloba podaná 18. novembra 2020 – OG/EIB	53
2021/C 35/72	Vec T-703/20: Žaloba podaná 27. novembra 2020 – Mylan Ireland/EMA	54
2021/C 35/73	Vec T-706/20: Žaloba podaná 30. novembra 2020 – MiMedx Group/EUIPO – DIZG (Epiflex)	55
2021/C 35/74	Vec T-711/20: Žaloba podaná 3. decembra 2020 – Puma/EUIPO – CMS (CMS Italy)	56
2021/C 35/75	Vec T-712/20: Žaloba podaná 3. decembra 2020 – Škoda Investement/EUIPO – Škoda Auto (Vzor okřídleného šípů)	57
2021/C 35/76	Vec T-715/20: Žaloba podaná 4. decembra 2020 – Degode/EUIPO – Leo Pharma (Skinovea)	57
2021/C 35/77	Vec T-721/20: Žaloba podaná 9. decembra 2020 – Impresa comune Clean Sky 2/NG	58
2021/C 35/78	Vec T-722/20: Žaloba podaná 10. decembra 2020 – Far Polymers a i./Komisia	59

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2021/C 35/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 28, 25.1.2021

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 19, 18.1.2021

Ú. v. EÚ C 9, 11.1.2021

Ú. v. EÚ C 443, 21.12.2020

Ú. v. EÚ C 433, 14.12.2020

Ú. v. EÚ C 423, 7.12.2020

Ú. v. EÚ C 414, 30.11.2020

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 3. decembra 2020 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Distillerie Bonollo SpA a i.

(Vec C-461/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Dumping – Dovozy kyseliny vínnej s pôvodom v Číne – Odvolanie podané vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní – Článok 56 druhý odsek druhá veta Štatútu Súdneho dvora Európskej únie – Čiastočné predbežné preskúmanie – Strata štatútu podniku pôsobiaceho v podmienkach trhového hospodárstva počas konania o preskúmaní – Zmena konečného antidumpingového cla – Určenie normálnej hodnoty – Článok 11 ods. 9 nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Vzájomné odvolanie – Žaloba o neplatnosť podaná konkurenčnými výrobcami usadenými na území Európskej únie – Prípustnosť – Priama dotknutosť – Rozdelenie právomocí na vykonanie rozsudku)

(2021/C 35/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (v zastúpení: K. Adamantopoulos, dikigoros, a P. Billiet, advocaat)

Ďalší účastníci konania: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl (v zastúpení: R. MacLean, solicitor, a A. Bochon, avocat), Comercial Química Sarasa SL, Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci N. Tuominen, avocată), Európska komisia (v zastúpení: M. França, J.-F. Brakeland a A. Demeneix, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Hlavné odvolanie sa zamietá.
2. Bod 2 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 3. mája 2018, Distillerie Bonollo a i./Rada (T-431/12, EU:T:2018:251), sa zrušuje v rozsahu, v akom ním Všeobecný súd Európskej únie uložil Rade Európskej únie povinnosť prijať opatrenia na vykonanie tohto rozsudku.
3. V zostávajúcej časti sa vzájomné odvolanie zamietá.
4. Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA a Caviro Distillerie Srl, ako aj Rada Európskej únie a Európska komisia v rámci hlavného odvolania.
5. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť štyri pätiny trov konania, ktoré vynaložili Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA a Caviro Distillerie Srl v rámci vzájomného odvolania.

6. Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania týkajúce sa vzájomného odvolania.

(¹) Ú. v. EÚ C 341, 24.9.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 26. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Skatteverket/Sögarð Fastigheter AB

(Vec C-787/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vnútroštátne právne predpisy stanovujúce opravu odpočítania dane z pridanej hodnoty (DPH) vykonanú iným zdaniteľným subjektom, ako je zdaniteľný subjekt, ktorý pôvodne vykonal odpočítanie – Predaj nehnuteľnosti prenajatej spoločnosťou, ako aj spoločnosťou, ktorá bola pôvodným vlastníkom nehnuteľnosti, uskutočnený prvou uvedenou spoločnosťou v prospech jednotlivcov – Ukončenie zdanenia DPH pri predaji nehnuteľnosti jednotlivcom)

(2021/C 35/03)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Skatteverket

Žalovaná: Sögarð Fastigheter AB

Výrok rozsudku

Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnym právnym predpisom, ktoré na základe článku 188 ods. 2 tejto smernice stanovujú, že prevodca nehnuteľnosti nemá povinnosť vykonať opravu odpočítania dane z pridanej hodnoty vykonaného na vstupe, pokiaľ nadobúdateľ používa túto nehnuteľnosť výhradne na transakcie, s ktorými je spojené právo na odpočítanie dane, pričom nadobúdateľovi tiež ukladajú povinnosť, aby vykonal opravu tohto odpočítania za zostávajúce obdobie na opravu odpočítanej dane, ak následne prevedie dotknutú nehnuteľnosť na tretiu osobu, ktorá nemá v úmysle použiť ju na takéto transakcie.

(¹) Ú. v. EÚ C 72, 25.2.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Vec C-815/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 96/71/ES – Článok 1 ods. 1 a 3 a článok 2 ods. 1 – Vysielanie pracovníkov v rámci poskytovania služieb – Vodiči pracujúci v medzinárodnej cestnej doprave – Pôsobnosť – Pojem „vyslaný pracovník“ – Kobotážna preprava – Článok 3 ods. 1, 3 a 8 – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Kolektívne zmluvy vyhlásené za všeobecne uplatniteľné)

(2021/C 35/04)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Žalovaní: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Výrok rozsudku

1. Smernica 96/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na prípady nadnárodného poskytovania služieb v odvetví cestnej dopravy.
2. Článok 1 ods. 1 a 3 a článok 2 ods. 1 smernice 96/71 sa majú vykladať v tom zmysle, že pracovník, ktorý pracuje ako vodič v odvetví medzinárodnej cestnej dopravy na základe charterovej zmluvy uzavretej medzi podnikom, ktorý ho zamestnáva, usadeným v členskom štáte, a podnikom, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte, než je ten, v ktorom dotknutá osoba bežne pracuje, je pracovníkom vyslaným na územie členského štátu v zmysle týchto ustanovení, ak má výkon jeho práce počas dotknutého vymedzeného obdobia dostatočnú väzbu s týmto územím. Existencia takejto väzby sa určuje celkovým posúdením takých skutočností, akými sú povaha činností, ktoré dotknutý pracovník vykonáva na uvedenom území, stupeň intenzity väzby činností tohto pracovníka s územím každého členského štátu, v ktorom pôsobí, ako aj podiel, ktorý uvedené činnosti predstavujú v rámci celej služby dopravy.

Skutočnosť, že vodič v medzinárodnej cestnej doprave, ktorého podnik usadený v jednom členskom štáte prenajal podniku usadenému v inom členskom štáte, dostáva pokyny týkajúce sa jeho úloh alebo tieto úlohy začína alebo končí plniť v sídle tohto druhého podniku, nepostačuje na vyvodenie záveru, že tento vodič bol vyslaný na územie tohto iného členského štátu v zmysle smernice 96/71, ak výkon práce uvedeného vodiča nemá na základe iných skutočností dostatočnú väzbu s týmto územím.
3. Článok 1 ods. 1 a 3 a článok 2 ods. 1 smernice 96/71 sa majú vykladať v tom zmysle, že existencia skupinového prepojenia medzi podnikmi, ktoré sú stranami zmluvy o prenajatí pracovníkov, nie je sama osebe relevantná na účely posúdenia, či došlo k vyslaniu pracovníkov.
4. Článok 1 ods. 1 a 3 a článok 2 ods. 1 smernice 96/71 sa majú vykladať v tom zmysle, že pracovník, ktorý pracuje ako vodič v odvetví medzinárodnej cestnej dopravy, a na základe charterovej zmluvy uzavretej medzi podnikom, ktorý ho zamestnáva, usadeným v členskom štáte, a podnikom, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte, vykonáva kabotážnu prepravu na území iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom bežne pracuje, sa v zásade musí považovať za vyslaného na územie členského štátu, v ktorom sa tieto prepravy uskutočňujú. Doba trvania kabotážnej prepravy nie je na posúdenie, či došlo k takémuto vyslaniu, relevantným prvkom, čím nie je dotknuté prípadné uplatnenie článku 3 ods. 3 tejto smernice.
5. Článok 3 ods. 1 a 8 smernice 96/71 sa má vykladať tak, že otázka, či bola kolektívna zmluva vyhlásená za všeobecne uplatniteľnú, sa má posúdiť s ohľadom na uplatniteľné vnútroštátne právo. Kolektívna zmluva, ktorá nebola vyhlásená za všeobecne uplatniteľnú, ale ktorej dodržiavanie je podmienkou oslobodenia podnikov, na ktoré sa vzťahuje, od povinnosti uplatňovať inú kolektívnu zmluvu, ktorá bola sama vyhlásená za všeobecne uplatniteľnú a ktorej ustanovenia sú v podstate totožné s ustanoveniami tejto inej kolektívnej zmluvy, zodpovedá pojmu uvedenému v týchto ustanoveniach.

(¹) Ú. v. EÚ C 122, 1.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. novembra 2020 – Európska komisia/GEA Group AG**(Vec C-823/18 P) ⁽¹⁾**

(Odvolanie – Kartely – Európske trhy s tepelnými stabilizátormi na báze cínu, epoxidovaného sójového oleja a esterov – Určenie cien, rozdelenie trhov a výmena citlivých obchodných informácií – Uplatnenie hornej hranice 10 % obratu na jeden zo subjektov tvoriacich podnik – Zrušenie rozhodnutia, ktorým sa mení pokuta stanovená v pôvodnom rozhodnutí, ktorým sa konštatuje porušenie – Pokuty – Pojem „podnik“ – Solidárna zodpovednosť za zaplatenie pokuty – Zásada rovnosti zaobchádzania – Dátum splatnosti pokuty v prípade zmeny)

(2021/C 35/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne T. Christoforou, P. Rossi a V. Bottka, neskôr P. Rossi a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: GEA Group AG (v zastúpení: C. Wagner a I. du Mont, Rechtsanwälte)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 18. októbra 2018, GEA Group/Komisia (T-640/16, EU:T:2018:700), sa zrušuje.
2. Vec T-640/16 sa vracia na konanie pred Všeobecným súdom Európskej únie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 93, 11.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 3. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Repsol Petróleo, SA/Administración General del Estado**(Vec C-44/19) ⁽¹⁾**

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/96/ES – Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny – Článok 21 ods. 3 – Neexistencia zdaniteľnej udalosti – Spotreba energetických výrobkov v areáli podniku, kde boli vyrobené, na výrobu konečných energetických výrobkov, pri ktorých sa nevyhnutne vyrábajú aj neenergetické výrobky)

(2021/C 35/06)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Repsol Petróleo, SA

Žalovaný: Administración General del Estado

Výrok rozsudku

Článok 21 ods. 3 prvá veta smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny sa má vykladať v tom zmysle, že ak podnik vyrábajúci energetické výrobky určené na použitie ako vykurovacie palivá alebo motorové palivá, spotrebúva energetické výrobky, ktoré sám vyrobil a ak týmto procesom získa nevyhnutne tiež neenergetické výrobky, z ktorých sa získava hospodárska hodnota, na časť spotreby, ktorá viedla k získaniu takýchto neenergetických výrobkov, sa nevzťahuje výnimka zo zdaniteľnej udalosti na daň z energetických výrobkov, ktorá sa uvádza v tomto ustanovení.

(¹) Ú. v. EÚ C 155, 6.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2020 – Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-49/19) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Elektronické komunikácie – Univerzálna služba a práva užívateľov týkajúce sa elektronických komunikačných sietí a služieb – Smernica 2002/22/ES – Sieť a služby – Článok 13 – Financovanie záväzkov univerzálnej služby – Mechanizmus rozdelenia – Zásady transparentnosti, čo možno najmenšej deformácie trhu, zákazu diskriminácie a proporcionality)

(2021/C 35/07)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne L. Nicolae, P. Costa de Oliveira a G. Braga da Cruz, neskôr L. Nicolae a G. Braga da Cruz, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa a J. Marques, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Silva Morais, advogado)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 25.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Wikingerhof GmbH & Co.

KG/Booking.com BV

(Vec C-59/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Súdna právomoc – Článok 7 bod 1 a 2 – Osobitná právomoc vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti – Žaloba o skončenie obchodných praktík považovaných za v rozpore s právom hospodárskej súťaže – Tvrdenie o zneužití dominantného postavenia, ktoré sa prejavilo obchodnými praktikami, na ktoré sa vzťahujú zmluvné ustanovenia – Platforma online rezervácie ubytovania booking.com)

(2021/C 35/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Žalovaná: Booking.com BV

Výrok rozsudku

Článok 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatní na žalobu o zdržanie sa určitých konaní, ku ktorým dochádza v rámci zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorá je založená na údajnom zneužití dominantného postavenia žalovaným v rozpore s právom hospodárskej súťaže.

(¹) Ú. v. EÚ C 155, 6.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București – Rumunsko) – Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Vec C-62/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 56 ZFEÚ – Uplatniteľnosť – Výlučne vnútroštátna situácia – Smernica 2000/31/ES – Článok 2 písm. a) – Pojem „služby informačnej spoločnosti“ – Článok 3 ods. 2 a 4 – Článok 4 – Uplatniteľnosť – Smernica 2006/123/ES – Služby – Kapitola III (Sloboda poskytovateľov usadiť sa) a kapitola IV (Voľný pohyb služieb) – Uplatniteľnosť – Články 9 a 10 – Smernica (EÚ) 2015/1535 – Článok 1 ods. 1 písm. e) a f) – Pojem „pravidlo o službách“ – Pojem „technický predpis“ – Článok 5 ods. 1 – Opomenutie oznámenia vopred – Použiteľnosť – Činnosť spájania osôb, ktoré sa chcú prepraviť v rámci mesta, a vodičov povolených taxislužieb prostredníctvom aplikácie pre smartfóny – Kvalifikácia – Vnútroštátna právna úprava, ktorá podriaďuje túto činnosť systému predchádzajúceho povolenia)

(2021/C 35/09)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Star Taxi App SRL

Žalovaní: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

za účasti: IB, Camera Națională a Taximetriștilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL, Cristaxi Service SRL

Výrok rozsudku

1. Článok 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode), ktorý odkazuje na článok 1 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, sa má vykladať v tom zmysle, že v zmysle týchto ustanovení sprostredkovateľská služba spočívajúca v tom, že prostredníctvom aplikácie pre smartfóny za odmenu spája osoby, ktoré sa chcú prepraviť v rámci mesta, a vodičov oprávnených taxislužieb, pričom poskytovateľ uvedenej služby uzavrel s týmto cieľom zmluvu o dodaní služieb s týmito vodičmi za protihodnotu spočívajúcu v platení mesačného predplatného, ale neodosiela im objednávky, nestanovuje ceny jazd, ani nezabezpečuje ich úhradu od týchto osôb, ktoré ju platia priamo vodičovi taxislužby, a navyše ani neuskutočňuje kontrolu kvality vozidiel a ich vodičov, ani správania sa týchto vodičov, predstavuje „službu poskytovanú informačnou spoločnosťou“.
2. Článok 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 sa má vykladať v tom zmysle, že právna úprava miestneho orgánu, ktorá podriaďuje poskytovanie sprostredkovateľskej služby, ktorej predmetom je pomocou aplikácie pre smartfóny za odmenu skontaktovať osoby, ktoré sa chcú prepraviť v rámci mesta, s vodičmi oprávnených taxislužieb, a na ktorú sa vzťahuje kvalifikácia „služby poskytované informačnou spoločnosťou“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b) smernice 2015/1535, získaniu predchádzajúceho povolenia, ktorému už podliehajú iní poskytovatelia služieb rezervácie taxislužby, nepredstavuje „technický predpis“ v zmysle tohto prvého uvedeného ustanovenia.
3. Článok 56 ZFEÚ, článok 3 ods. 2 a 4 smernice 2000/31, ako aj článok 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu sa majú vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňujú na spor, v ktorom sa všetky relevantné okolnosti obmedzujú na vnútroštátnu sféru jediného členského štátu.

Článok 4 smernice 2000/31 sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na právnu úpravu členského štátu, ktorá podriaďuje poskytovanie sprostredkovateľskej služby, ktorej predmetom je pomocou aplikácie pre smartfóny za odmenu skontaktovať osoby, ktoré sa chcú prepraviť v rámci mesta, s vodičmi oprávnených taxislužieb, a na ktorú sa vzťahuje kvalifikácia „služby informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2000/31, ktorý odkazuje na článok 1 ods. 1 písm. b) smernice 2015/1535, získaniu predchádzajúceho povolenia, ktorému už podliehajú iní poskytovatelia služieb rezervácie taxislužby.

Články 9 a 10 smernice 2006/123 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá podriaďuje poskytovanie sprostredkovateľskej služby, ktorej predmetom je pomocou aplikácie pre smartfóny za odmenu skontaktovať osoby, ktoré sa chcú prepraviť v rámci mesta, s vodičmi oprávnených taxislužieb, získaniu predchádzajúceho povolenia na výkon ich činnosti, keďže podmienky získania tohto povolenia nezodpovedajú technickým požiadavkám, stanoveným v tomto článku, vzhľadom na to, že ukládajú najmä technické požiadavky nevhodné pre dotknutú službu, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 164, 13.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 3. decembra 2020 – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal/Rada Európskej únie

(Spojené veci C-72/19 P a C-145/19 P) (¹)

(Odvolanie – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu v Egypte – Zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Ponechanie mien žalobcov na zozname – Rozhodnutie orgánu tretieho štátu – Povinnosť Rady Európskej únie overiť, či toto rozhodnutie bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu – Povinnosť odôvodnenia)

(2021/C 35/10)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

(Vec C-72/19 P)

Odvolatelia: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (v zastúpení: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith a F. Holmeyer, solicitors)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne J. Kneale a V. Piessevaux, neskôr A. Antoniadis a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia)

(Vec C-145/19 P)

Odvolaťelia: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, konajúci vo vlastnom mene ako aj v mene osôb Suzanne Saleh Thabet a Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, všetci traja dedičia osoby Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (v zastúpení: Lord Anderson, QC, M. B. Kennelly, QC, M. J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith a F. Holmeyer, solicitors)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne J. Kneale a V. Piessevaux, neskôr A. Antoniadis a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 22. novembra 2018, Saleh Thabet a i./Rada (T-274/16 a T-275/16, neuverejnený, EU:T:2018:826) sa zrušuje v rozsahu, v akom v ňom Všeobecný súd zamietol žalobu, ktorej predmetom bolo zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/411 z 18. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/172/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte, a rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/496 z 21. marca 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/172/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte.
2. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 12. decembra 2018, Mubarak/Rada (T-358/17, neuverejnený, EU:T:2018:905), sa zrušuje.
3. Rozhodnutia 2016/411 a 2017/496 sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú týchto osôb: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak a Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, ako aj Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh a Khadiga Mahmoud El Gammal.
4. Rozhodnutie 2017/496, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/491 z 21. marca 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 270/2011 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte, rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/466 z 21. marca 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/172/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/465 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 270/2011 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte, sa zrušujú v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú osoby Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.
5. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania vynaložené v prvostupňových konaniach, ako aj v odvolacích konaniach.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 155, 6.5.2019.
Ú. v. EÚ C 148, 29.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Holandsko) – R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)/Minister van Buitenlandse Zaken

(Spojené veci C-225/19 a C-226/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Vízový kódex Spoločenstva – Nariadenie (ES) č. 810/2009 – Článok 32 ods. 1 až 3 – Rozhodnutie o zamietnutí udelenia víza – Príloha VI – Štandardný formulár – Odôvodnenie – Hrozba pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť či verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy jedného alebo viacerých členských štátov – Článok 22 – Predchádzajúce konzultácie s ústrednými orgánmi iných členských štátov – Námietať proti udeleniu víza – Opravný prostriedok proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza – Rozsah súdneho preskúmania – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Právo na účinný prostriedok nápravy)

(2021/C 35/11)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Výrok rozsudku

Článok 32 ods. 2 a 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať jednak v tom zmysle, že členskému štátu, ktorý prijal konečné rozhodnutie o zamietnutí udelenia víza na základe článku 32 ods. 1 písm. a) bodu vi) nariadenia č. 810/2009, zmeneného nariadením č. 610/2013, z dôvodu, že iný členský štát vzniesol námietku proti udeleniu víza, ukladá povinnosť označiť v tomto rozhodnutí členský štát, ktorý túto námietku vzniesol, uviesť konkrétny dôvod zamietnutia založený na tejto námietke, spolu s prípadným uvedením základu dôvodov tejto námietky, ako aj orgán, na ktorý sa žiadateľ o vízum môže obrátiť, aby sa dozvedel o opravných prostriedkoch, ktoré sú k dispozícii v tomto inom členskom štáte, a jednak, že pokiaľ je proti tomu istému rozhodnutiu podaný opravný prostriedok na základe článku 32 ods. 3 nariadenia č. 810/2009, zmeneného nariadením č. 610/2013, nemôžu súdy členského štátu, ktorý toto posledné rozhodnutie prijal, preskúmať materiálnu zákonnosť námietky proti udeleniu víza, ktorú vzniesol iný členský štát.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 187, 3.6.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Cluj – Rumunsko) – Banca B. SA/A.A.A.

(Vec C-269/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13/EHS – Dôsledky konštatovania nekalej povahy podmienky – Nahradenie nekalej podmienky – Spôsob výpočtu variabilnej úrokovej sadzby – Prípustnosť – Odkaz strán na vyjednávanie)

(2021/C 35/12)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Cluj

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Banca B. SA

Žalovaný: A.A.A.

Výrok rozsudku

Článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že v nadväznosti na konštatovanie nekalej povahy podmienok stanovujúcich mechanizmus určenia variabilnej úrokovej sadzby v úverovej zmluve, o akú ide vo veci samej, ak táto zmluva nemôže ďalej pokračovať po odstránení dotknutých nekalých podmienok a neexistuje žiadne dispozitívne ustanovenie vnútroštátneho práva a vyhlásenie neplatnosti uvedenej zmluvy by mohlo vyvolať osobitne nepriaznivé dôsledky pre spotrebiteľa, vnútroštátny súd musí s ohľadom na vnútroštátne právo ako celok prijať všetky potrebné opatrenia na ochranu spotrebiteľa pred osobitne nepriaznivými dôsledkami, ktoré by mohlo spôsobiť vyhlásenie neplatnosti uvedenej zmluvy. Za takých okolností, o aké ide vo veci samej, nič nebráni najmä tomu, aby vnútroštátny súd vyzval strany, aby vyjednávali o spôsobe výpočtu úrokovej sadzby, pokiaľ určí rámec týchto vyjednávaní, a ich cieľom je stanoviť skutočnú rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán zohľadňujúcu najmä cieľ ochrany spotrebiteľa, ktorý je základom smernice 93/13.

(¹) Ú. v. EÚ C 238, 15.7.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – Istituto nazionale della previdenza sociale/WS

(Vec C-302/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2011/98/EÚ – Práva pracovníkov z tretích krajín, ktorí sú držiteľmi jednotného povolenia – Článok 12 – Právo na rovnaké zaobchádzanie – Sociálne zabezpečenie – Právna úprava členského štátu, ktorá na účely určenia práv na rodinnú dávku vylučuje rodinných príslušníkov držiteľa jednotného povolenia, ktorí nemajú bydlisko na území tohto členského štátu)

(2021/C 35/13)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Istituto nazionale della previdenza sociale

Odporca: WS

Výrok rozsudku

Článok 12 ods. 1 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/98/EÚ z 13. decembra 2011 o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sa na účely určenia nároku na dávku sociálneho zabezpečenia nezohľadňujú rodinní príslušníci držiteľa jednotného povolenia v zmysle článku 2 písm. c) tejto smernice, ktorí nemajú bydlisko na území tohto členského štátu, ale v tretej krajine, zatiaľ čo rodinní príslušníci štátneho príslušníka uvedeného členského štátu, ktorí majú bydlisko v tretej krajine, sa zohľadňujú.

(¹) Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – Istituto nazionale della previdenza sociale/VR

(Vec C-303/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/109/ES – Postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom – Článok 11 – Právo na rovnaké zaobchádzanie – Sociálne zabezpečenie – Právna úprava členského štátu, ktorá na účely určenia práv na rodinnú dávku vylučuje rodinných príslušníkov osoby s dlhodobým pobytom, ktorí nemajú bydlisko na území tohto členského štátu)

(2021/C 35/14)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Istituto nazionale della previdenza sociale

Odporca: VR

Výrok rozsudku

Článok 11 ods. 1 písm. d) smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sa na účely určenia nároku na dávku sociálneho zabezpečenia nezohľadňujú rodinní príslušníci osoby s dlhodobým pobytom v zmysle článku 2 písm. b) tejto smernice, ktorí nemajú bydlisko na území tohto členského štátu, ale v tretej krajine, zatiaľ čo rodinní príslušníci štátneho príslušníka uvedeného členského štátu, ktorí majú bydlisko v tretej krajine, sa zohľadňujú, pokiaľ tento členský štát nevyjadril svoj úmysel dovoliť sa výnimky z rovnakého zaobchádzania, ktorú povoľuje článok 11 ods. 2 uvedenej smernice, pri jej prebratí do vnútroštátneho práva.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud – Česká republika) – BONVER WIN, a.s./Ministerstvo financí ČR

(Vec C-311/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Obmedzenia – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca prevádzkovanie hazardných hier na určitých miestach – Uplatniteľnosť článku 56 ZFEÚ – Existencia cezhraničného prvku)

(2021/C 35/15)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: BONVER WIN, a.s.

Žalované: Ministerstvo financí ČR

Výrok rozsudku

Článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatní na situáciu spoločnosti usadenej v jednom členskom štáte, ktorá stratila povolenie na prevádzkovanie hazardných hier po tom, čo v tomto členskom štáte nadobudla účinnosť právna úprava určujúca miesta, na ktorých môžu byť také hry prevádzkované, ktorá sa uplatňuje bez rozdielu na všetkých poskytovateľov vykonávajúcich svoju činnosť na území tohto členského štátu, bez ohľadu na to, či poskytujú služby štátnym príslušníkom daného štátu alebo štátnym príslušníkom z iných členských štátov, keď časť jej zákazníkov pochádza z iného členského štátu, než v ktorom je usadená.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 24.6.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 3. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin – Nemecko) – Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Vec C-320/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Článok 3 písm. h) – Noví účastníci – Článok 10a – Prechodný režim bezodplatného pridelovania kvót – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Článok 18 ods. 1 písm. c) – Úroveň činnosti v súvislosti s palivom – Článok 18 ods. 2 druhý pododsek – Hodnota príslušného faktora využitia kapacity)

(2021/C 35/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ingredion Germany GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok rozsudku

Článok 18 ods. 2 druhý pododsek rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii, sa má vykladať v tom zmysle, že na účely bezodplatného pridelovania emisných kvót novým účastníkom je príslušný faktor využitia kapacity obmedzený na hodnotu nižšiu ako 100 %.

(¹) Ú. v. EÚ C 246, 22.7.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. decembra 2020 – Région de Bruxelles-Capitale/Európska komisia

(Vec C-352/19 P) (¹)

(Odvolanie – Nariadenie (ES) č. 1107/2009 – Uvádzanie prípravkov na ochranu rastlín na trh – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/2324 – Obnovenie schválenia účinnej látky „glyfozát“ – Článok 263 ZFEÚ – Aktívna legitimácia regionálneho subjektu – Priama dotknutosť)

(2021/C 35/17)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Région de Bruxelles-Capitale (v zastúpení: A. Bailleux, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: X. Lewis, F. Castillo de la Torre, I. Naglis a F. Castilla Contreras, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Región Brusel-hlavné mesto je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 220, 1.7.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgicko) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Vec C-372/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Článok 102 ZFEÚ – Zneužitie dominantného postavenia – Pojem „neprimerané ceny“ – Organizácia kolektívnej správy autorských práv – Postavenie faktického monopolu – Dominantné postavenie – Zneužitie – Predvedenie skladieb na hudobných festivaloch – Sadzobník založený na hrubých príjmoch získaných z predaja vstupeniek – Primeraný vzťah s plnením poskytovaným organizáciou kolektívnej správy práv – Určenie časti hudobného repertoáru organizácie kolektívnej správy práv, ktorý bol skutočne predvedený)

(2021/C 35/18)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

ondernemingsrechtbank Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Žalované: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Výrok rozsudku

Článok 102 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nejde o zneužitie dominantného postavenia v zmysle tohto článku, keď organizácia kolektívnej správy práv, ktorá má faktický monopol v členskom štáte, ukladá usporiadateľom hudobných podujatí za právo na verejný prenos hudobných diel sadzobník, v ktorom sa:

- poplatky, ktoré sa majú zaplatiť podľa autorského práva, vypočítajú na základe sadzby uplatňovanej na hrubé príjmy získané z predaja vstupeniek bez toho, aby bolo možné od týchto príjmov odpočítať všetky náklady spojené s organizáciou festivalu, ktoré nemajú vzťah s hudobnými dielami predvedenými na tomto festivale, pokiaľ vzhľadom na všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci nie sú poplatky skutočne uložené organizáciou správy práv na základe tohto sadzobníka neprimerané s ohľadom najmä na povahu a rozsah používania diel a ekonomickú hodnotu, ktorá bola vytvorená týmto používaním a ekonomickú hodnotu plnení poskytnutých touto organizáciou správy práv, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, a

- používa odstupňovaný paušálny systém sadzieb, ktorým sa z predvedených hudobných diel určí tá časť z nich, ktorá pochádza z repertoáru tejto organizácie správy práv, ak neexistuje iná metóda umožňujúca presnejšie identifikovať a kvantifikovať používanie týchto diel, a ktorou by sa dal dosiahnuť ten istý legitímny cieľ spočívajúci v ochrane záujmov hudobných autorov, skladateľov a vydavateľov, avšak bez toho, aby to viedlo k neprimeranému zvýšeniu výdavkov na účely správy zmlúv a dohľadu nad použitím hudobných diel chránených autorskými právami; toto prináleží overiť vnútroštátnemu súdu s ohľadom na konkrétny prípad, ktorý mu bol predložený, a s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti, vrátane dostupnosti a spoľahlivosti poskytnutých údajov, ako aj existujúcich technologických nástrojov.

(¹) Ú. v. EÚ C 270, 12.8.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret – Dánsko) – Viasat Broadcasting UK Ltd/TV2/Danmark A/S, Holandské kráľovstvo

(Vec C-445/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Verejnoprávne televízne spoločnosti – Článok 106 ods. 2 ZFEÚ – Služby všeobecného hospodárskeho záujmu – Pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Oznámenie – Neexistencia – Povinnosť príjemcu pomoci zaplatiť úroky za obdobie nezákonnosti tejto pomoci – Výpočet úrokov – Sumy, ktoré treba zohľadniť)

(2021/C 35/19)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Viasat Broadcasting UK Ltd

Žalovaní: TV2/Danmark A/S, Holandské kráľovstvo

Výrok rozsudku

1. Článok 108 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že povinnosť vnútroštátnych súdov nariadiť príjemcovi štátnej pomoci poskytnutej v rozpore s týmto ustanovením zaplatať úroky za obdobie nezákonnosti tejto pomoci sa uplatňuje aj vtedy, ak Komisia svojím konečným rozhodnutím konštatuje zlučiteľnosť uvedenej pomoci s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ.
2. Článok 108 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že povinnosť vnútroštátnych súdov nariadiť príjemcovi štátnej pomoci poskytnutej v rozpore s týmto ustanovením zaplatať úroky za obdobie nezákonnosti tejto pomoci sa vzťahuje aj na pomoc, ktorú tento príjemca previedol na podniky, ktoré sú s ním prepojené, a na pomoc, ktorú mu poskytol podnik ovládaný štátom.

(¹) Ú. v. EÚ C 270, 12.8.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Brussel – Belgicko) – trestné konanie proti AZ

(Vec C-510/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 6 ods. 2 – Pojem „vykonávajúci súdny orgán“ – Článok 27 ods. 2 – Zásada špeciality – Článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 – Výnimka – Trestné stíhanie pre „iný trestný čin“ ako pre ten, pre ktorý bola dotknutá osoba odovzdaná – Súhlas vykonávajúceho súdneho orgánu – Súhlas prokuratúry vykonávajúceho členského štátu)

(2021/C 35/20)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van beroep te Brussel

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

AZ

za účasti: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Výrok rozsudku

1. Pojem „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, predstavuje autonómny pojem práva Únie, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa orgány členského štátu, ktoré bez toho, aby boli nevyhnutne sudcami alebo súdmi, sa zúčastňujú na výkone trestného súdnictva tohto členského štátu, konajú nezávisle pri uskutočňovaní funkcií súvisiacich s výkonom európskeho zatykača a svoje úlohy vykonávajú v rámci konania, ktoré rešpektuje požiadavky vyplývajúce z účinnej súdnej ochrany.
2. Článok 6 ods. 2, ako aj článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa majú vykladať v tom zmysle, že prokurátor členského štátu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti, môže v rámci výkonu svojej rozhodovacej právomoci dostávať individuálne pokyny zo strany výkonnej moci, nepredstavuje „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle týchto ustanovení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 312, 16.9.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 3. decembra 2020 – Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-767/19) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernice 2009/72/ES a 2009/73/ES – Vnútrošný trh s elektrinou a zemným plynom – Účinné oddelenie prevádzkovania prenosových sústav elektrickej energie a plynu na jednej strane od činností dodávky a výroby na strane druhej – Zriadenie nezávislých národných regulačných orgánov)

(2021/C 35/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: O. Beynet a Y. G. Marinova, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: L. Van den Broeck, M. Jacobs a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Block, avocat)

Výrok rozsudku

1. Belgické kráľovstvo si tým, že správne neprebralo:

- článok 9 ods. 1 písm. a) oboch smerníc 2009/72 a 2009/73,
- článok 37 ods. 4 písm. a) a b) smernice 2009/72 a článok 41 ods. 4 písm. a) a b) smernice 2009/73, ako aj
- článok 37 ods. 6 písm. a) až c) a článok 37 ods. 9 smernice 2009/72, ako aj článok 41 ods. 6 písm. a) až c) a článok 41 ods. 9 smernice 2009/73,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES, a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES.

2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 10, 13.1.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Košice I – Slovensko) – NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa

(Vec C-799/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2008/94/ES – Články 2 a 3 – Ochrana zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa – Pojmy „neuspokojené nároky zamestnancov“ a „platobná neschopnosť zamestnávateľa“ – Pracovný úraz – Smrť zamestnanca – Náhrada nemajetkovej ujmy – Vymáhanie pohľadávky od zamestnávateľa – Nemožnosť – Záručná inštitúcia)

(2021/C 35/22)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Okresný súd Košice I

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: NI, OJ, PK

Žalovaná: Sociálna poisťovňa

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES z 22. októbra 2008 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa sa má vykladať v tom zmysle, že zamestnávateľ sa nemôže považovať za „platobne neschopného“, ak bol voči nemu podaný návrh na vykonanie exekúcie v súvislosti so súdom priznaným nárokom na náhradu ujmy, ale pohľadávka bola v exekučnom konaní označená za nevymožiteľnú pre de facto platobnú neschopnosť tohto zamestnávateľa. Prináleží však vnútroštátnemu súdu, aby overil, či sa podľa článku 2 ods. 4 tejto smernice dotknutý členský štát rozhodol rozšíriť ochranu zamestnancov stanovenú uvedenou smernicou na takú situáciu platobnej neschopnosti, ktorá je ustanovená v konaniach, ktoré sú odlišné od konaní uvedených v tomto článku 2 ods. 1 a ktoré sú upravené vnútroštátnym právom.

2. Článok 1 ods. 1 a článok 3 smernice 2008/94/ES sa má vykladať v tom zmysle, že náhradu škody, ktorú má zamestnávateľ vyplatiť pozostalým príbuzným z titulu nemajetkovej ujmy vzniknutej v dôsledku smrti zamestnanca spôsobenej pracovným úrazom, možno považovať za „nárok zamestnancov vyplývajúci z pracovnoprávných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov“ v zmysle článku 1 ods. 1 tejto smernice len v prípade, že uvedená náhrada škody spadá pod pojem „odmena“, tak ako je spresnený vnútroštátnym právom, čo prislúcha určiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 19, 20.1.2020.

Odvolanie podané 12. júla 2018: Oliver Spieker proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 8. mája 2018 vo veci T-92/18, Oliver Spieker/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Oliver Spieker (v zastúpení: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 8. mája 2018 vo veci T-92/18, Spieker/ EUIPO (Science for a better skin), ktorým uvedený súd zamietol žalobu o neplatnosť rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 12. decembra 2017 (R1067/2017-4), ktorým bolo zamietnuté odvolanie navrhujúce zrušenie rozhodnutia hlavného oddelenia žalovaného z 20. marca 2017,
- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu žalovaného z 12. decembra 2017 (R1067/2017-4),
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane nevyhnutných nákladov, ktoré odvolateľ vynaložil v konaní pred štvrtým odvolacím senátom a Všeobecným súdom Európskej únie.

Súdny dvor Európskej únie (ôsma komora) uznesením z 8. decembra 2020 odvolanie zamietol a rozhodol, že účastník konania, ktorý nemal úspech vo veci, je povinný nahradiť trovy konania.

Odvolanie podané 11. júna 2020: João Miguel Barata proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 2. apríla 2020 vo veci T-81/18, Barata/Parlament

(Vec C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: João Miguel Barata (v zastúpení: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament

Uznesením z 3. decembra 2020 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol, že odvolanie je potrebné zamietnuť ako čiastočne zjavne neprípustné a čiastočne zjavne nedôvodné, a uložil odvolateľovi povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 9. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-307/20 P)

(2021/C 35/25)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (v zastúpení: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) uznesením z 29. októbra 2020 rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a uložil odvolateľke povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 9. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-308/20 P)

(2021/C 35/26)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (v zastúpení: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) uznesením z 29. októbra 2020 odvolanie zamietol ako neprípustné a rozhodol, že odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 9. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-309/20 P)

(2021/C 35/27)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (v zastúpení: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) uznesením z 29. októbra 2020 odvolanie zamietol ako neprípustné a rozhodol, že odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 10. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-310/20 P)

(2021/C 35/28)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (v zastúpení: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) uznesením z 29. októbra 2020 odvolanie zamietol ako neprípustné a rozhodol, že odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 10. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-311/20 P)

(2021/C 35/29)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (v zastúpení: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) uznesením z 29. októbra 2020 odvolanie zamietol ako neprípustné a rozhodol, že odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 10. júla 2020: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. mája 2020 vo veci T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-312/20 P)

(2021/C 35/30)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (v zastúpení: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Súdny dvor Európskej únie (komora rozhodujúca o prípustnosti odvolaní) uznesením z 29. októbra 2020 odvolanie zamietol ako neprípustné a rozhodol, že odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalsko) 16. júla 2020 – VO a i./SATA International – Azores Airlines SA

(Vec C-316/20)

(2021/C 35/31)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI, VY

Žalovaná: SATA International – Azores Airlines SA

Prejudiciálna otázka

Vzťahuje sa pojem cesta s letenkou za znížené cestovné, ktoré nie je priamo alebo nepriamo dostupné pre verejnosť aj na cestujúcich, ktorí svoju cestu uhradili čiastočne, pričom zostávajúcu časť nákladov niesol letecký dopravca v rámci sponzorstva športovej súťaže?

Uznesením z 26. novembra 2020 Súdny dvor (deviata komora) rozhodol, že:

Článok 3 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004 ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91⁽¹⁾ sa má vykladať v tom zmysle, že toto nariadenie sa nevzťahuje na cestujúceho, ktorý cestuje s letenkou za zvýhodnené cestovné, ktorú vydal letecký dopravca v rámci sponzorovania určitej udalosti, ktorej využitie je obmedzené na určité osoby a ktorej vydanie je podmienené predchádzajúcim a individualizovaným povolením tohto leteckého dopravcu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

Odvolanie podané 21. augusta 2020: Dermavita Co. Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 25. júna 2020 vo veci T-104/19, Dermavita/EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Vec C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Dermavita Co. Ltd (v zastúpení: D. Todorov, адвокат)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Uznesením z 3. decembra 2020 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a uložil odvolateľke povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 25. septembra 2020: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) z 15. júla 2020 v spojených veciach T-778/16 a T-892/16, Írsko a i./Komisia

(Vec C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: L. Flynn, P.-J. Loewenthal a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Írsko, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Luxemburské veľkovojsvodstvo, Poľská republika, Dozorný orgán EZVO

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zamietol prvé štyri a ôsmy žalobný dôvod uvedený vo veci T-778/16, ako aj prvých päť a štrnásť žalobných dôvodov vo veci T-892/16,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie, aby preskúmal žalobné dôvody, o ktorých nerozhodol,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia na podporu svojho odvolania uvádza dva odvolacie dôvody.

Prvý odvolací: napadnutý rozsudok obsahuje viacero nesprávnych právnych posúdení v rozsahu, v akom v prvom rade zamietla konštatovanie sporným rozhodnutím ⁽¹⁾ existencie výhody. Tento odvolací dôvod má tri časti:

- po prvé v bodoch 125, 183, až 187, 228, 242, 243 a 249 napadnutého rozsudku Všeobecný súd podal nesprávny výklad sporného rozhodnutia, keď dospel k záveru, že konštatovanie v prvom rade nachádzajúce sa v tomto rozhodnutí o existencii výhody sa opiera len neexistenciu zamestnancov a fyzickej prítomnosti v sídlach ASI a AOE a nesnaží sa preukázať, že írske pobočky ASI a AOE vykonávali úlohy odôvodňujúce udelenie týmto posledným uvedeným spoločnostiam licencií duševného vlastníctva spoločnosti Apple. Sporné rozhodnutie v odôvodneniach 281 až 305 analyzuje skutočné úlohy vykonávané tak v sídlach, ako aj írskych pobočkách s cieľom odôvodniť udelenie týmto posledným uvedeným spoločnostiam licencií duševného vlastníctva spoločnosti Apple. Skutočnosť, že Všeobecný súd správne nepreskúmal štruktúru a obsah sporného rozhodnutia, ani vysvetlenia Komisie, ktoré rozvinula vo svojich procesných aktoch, v súvislosti s úlohami vykonávanými v sídlach a írskych pobočkách, predstavuje procesnú vadu. Neskoršie konštatovanie Všeobecného súdu v bodoch 268 až 283, 286 a 287 napadnutého rozsudku, že sporné rozhodnutie skúma úlohy vykonávané írskymi pobočkami, aby odôvodni udelene týmto pobočkám licencií duševného vlastníctva spoločnosti Apple, predstavuje kontradiktórne odôvodnenie, čo znamená nedostatok odôvodnenia,
- po druhé v bodoch 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283 a 298 až 302 napadnutého rozsudku Všeobecný súd porušil metódu odlišného hospodárskeho subjektu a zásadu nezávislého vzťahu, čo predstavuje porušenie článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo porušenie vnútroštátneho práva, keď uvedením úloh vykonávaných spoločnosťou Apple Inc. na účely odmietnutia, ku ktorému dospelo sporné rozhodnutie, udelenia írskym pobočkám licencií duševného vlastníctva spoločnosti Apple. Skutočnosť, že Všeobecný súd nezohľadnil vysvetlenia Komisie nachádzajúce sa v bodoch 308 až 318 sporného rozhodnutia, ako v jej procesných aktoch, k dôvodom, pre ktoré úlohy vykonávané spoločnosťou Apple Inc. boli irelevantné v prípade udelenia výhod spoločnostiam ASI a AOE, predstavuje procesnú vadu a nedostatok odôvodnenia,

- po tretie Všeobecný súd v bodoch 301 a 303 až 309 napadnutého rozsudku Všeobecný súd porušil metódu odlišného hospodárskeho subjektu a zásadu nezávislého vzťahu, čo predstavuje porušenie článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo porušenie vnútroštátneho práva, keď konštatoval, že formálne akty úradníkov spoločností ASI a AOE predstavujú úlohy vykonávané ich sídlami, pokiaľ ide o licencie dušeného vlastníctva spoločnosti Apple. Skutočnosť, že všeobecný súd nezohľadnil vysvetlenia Komisie nachádzajúce sa v spornom rozhodnutí, ako aj v jej procesných aktoch, k dôvodom, pre ktoré tieto akty nepredstavujú úlohy vykonávané sídlami na účely uplatnenia metódy odlišného hospodárskeho subjektu a zásady nezávislého vzťahu, predstavuje procesnú vadu a nedostatok odôvodnenia. Skutočnosť, že Všeobecný súd podložil tieto konštatovanie neprípustnými dôkazmi, predstavuje procesnú vadu.

Druhý odvolací dôvod: napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie v rozsahu, v akom subsidiárne zamietla konštatovanie sporného rozhodnutia o existencii výhody. Tento odvolací dôvod má tri časti:

- po prvé Všeobecný súd sa v bodoch 349, 416, 434 a 435 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení pravidiel týkajúcich sa dokazovania, podľa ktorých sa musí Komisia riadiť, aby preukázala existenciu výhody,
- po druhé Všeobecný súd sa v bodoch 315 až 481 napadnutého rozsudku dopustil procesnej vady, keď sa opieral o tvrdenia, ktoré ani Írsko, ani ASI/AOE neuviedli vo svojich žalobách, aby subsidiárne zamietol konštatovanie o existencii výhody,
- po tretie Všeobecný súd v bodoch 315 až 481 napadnutého rozsudku skreslil sporné rozhodnutie a porušil článok 107 ods. ZFEÚ a/alebo vnútroštátne právo keď dospel k záveru, že sporné rozhodnutie v rámci svojho subsidiárneho odôvodnenia nepreukázalo existenciu výhody.

(¹) Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1283 z 30. augusta 2016 o štátnej pomoci SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP), ktorú poskytlo Írsko spoločnosti Apple (Ú. v. EÚ L 187, 2017, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons (Belgicko) 5. októbra 2020 – TP/Institut des experts en automobiles

(Vec C-502/20)

(2021/C 35/34)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Mons

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ, žalovaný v pôvodnom konaní: TP

Odporca, žalobca v pôvodnom konaní: Institut des Experts en Automobiles

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia článkov 5b a 6 belgického zákona z 15. mája 2007 o uznávaní a ochrane povolania znalcov v odbore automobilov, v spojení s ustanoveniami zákona z 12. februára 2008 o všeobecnom rámci pre uznávanie odborných kvalifikácií EÚ, a osobitne článkami 6, 8 a 9, vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ služby, ktorý zmení miesto, kde je usadený a usadí sa v inom členskom štáte, nemôže byť po tejto zmene zapísaný v krajine pôvodu, čiže Belgicku, do registra poskytovateľov dočasných a príležitostných služieb IEA, aby tam vykonával dočasnú a príležitostnú činnosť? Je takýto výklad v súlade so slobodou usadiť sa uznanou právom Únie?

2. Sú ustanovenia článkov 5b a 6 belgického zákona z 15. mája 2007 o uznávaní a ochrane povolania znalcov v odbore automobilov, v spojení s ustanoveniami zákona z 12. februára 2008 o všeobecnom rámci pre uznávanie odborných kvalifikácií EÚ, a osobitne článkami 6, 8 a 9, zlučiteľné s vyššie uvedenými ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií⁽¹⁾, ak sa vykladajú v tom zmysle, že pri dočasnej a príležitostnej činnosti je vylúčené, aby poskytovateľ služieb usadený v členskom štáte pôvodu poskytoval v inom členskom štáte, služby, ktoré sú do určitej miery opakované, ale nie pravidelné, alebo v tom zmysle, že poskytovateľovi umožňujú, aby mal v tomto inom členskom štáte určitú infraštruktúru?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 255, 2005, s. 22.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakúsko) 19. októbra 2020 – J.P./B.d.S.L.

(Vec C-521/20)

(2021/C 35/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: J.P.

Žalovaný: B.d.S.L.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 50 Charty základných práv Európskej únie (najmä v spojení so smernicou 1999/62/ES o európskych diaľničných známkach⁽¹⁾) vykladať v tom zmysle, že uplatnenie viacerých predpisov v rámci vnútroštátnej úpravy, ktoré tak ako § 20 ods. 2 BStMG (Spolkový zákon o mýte na cestných komunikáciách) v spojení s § 22 ods. 2 VStG (Správny trestný poriadok) vyžaduje kumulatívne stíhanie a potrestanie porušení mýtnej povinnosti spáchaných sériovo na vždy ohraničených úsekoch cesty, odporuje zákazu viacnásobného stíhania a potrestania, ak v tejto súvislosti zároveň nie je na zákonnej úrovni určená ani povinnosť koordinácie pre všetky úrady a súdy, ktoré sú príslušné pre vykonanie tohto trestného konania, ani explicitná povinnosť účinného uplatňovania zásady proporcionality v súvislosti s výškou celkového trestu?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/62/ES zo 17. júna 1999 o poplatkoch za používanie určitej dopravnej infraštruktúry ťažkými nákladnými vozidlami (Ú. v. ES L 187, 1999, s. 42; Mim. vyd. 07/004, s. 372).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 19. októbra 2020 – OE/VY

(Vec C-522/20)

(2021/C 35/36)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: OE

Žalovaný: VY

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 3 ods. 1 písm. a) šiesta zarážka nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 18 ZFEÚ, pretože v závislosti od štátneho občianstva navrhovateľa stanovuje ako predpoklad právomoci súdov štátu pobytu kratšiu dobu pobytu v porovnaní s ustanovením článku 3 ods. 1 písm. a) piatou zarážkou nariadenia č. 2201/2003?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Vedie taký rozpor so zákazom diskriminácie k tomu, že podľa základného pravidla článku 3 ods. 1 písm. a) piatej zarážky nariadenia č. 2201/2003 je predpokladom možnosti odvolávať sa na príslušnosť súdu miesta pobytu pre všetkých navrhovateľov nezávisle od ich štátneho občianstva ich pobyt v trvaní 12 mesiacov alebo sa u všetkých navrhovateľov má vychádzať z požiadavky pobytu v trvaní 6 mesiacov?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 2003, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 19. októbra 2020 – Association France Nature Environnement/Premier ministre a Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Vec C-525/20)

(2021/C 35/37)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Association France Nature Environnement

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 smernice č. 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva ⁽¹⁾ vykladať tak, že umožňuje členským štátom, aby v prípade, že povolia program alebo projekt, nezohľadnili ich krátkodobý dočasný vplyv, ktorý nemá dlhodobé následky na stav povrchovej vody?

2. Ak áno, aké podmienky musia tieto programy a projekty spĺňať v zmysle článku 4 smernice a najmä jej odsekov 6 a 7?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 327, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. októbra 2020 – Finanzamt B/W AG

(Vec C-538/20)

(2021/C 35/38)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Finanzamt B

Odporčyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: W AG

Ďalší účastník konania: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 43 v spojení s článkom 48 Zmluvy o ES (teraz článok 49 v spojení s článkom 54 ZFEÚ) vykladať v tom zmysle, že bránia právnym predpisom členského štátu, ktoré spoločnosti rezidentovi neumožňujú odpočítať od svojho zdaniteľného zisku straty stálej prevádzkarne, ktorá sa nachádza na území iného členského štátu, ak táto spoločnosť jednak vyčerpala všetky možnosti odpočítania týchto strát, ktoré jej poskytuje právny poriadok členského štátu, na území ktorého sa nachádza táto stála prevádzka, a jednak prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne nedosahuje už nijaké príjmy, takže už neexistuje možnosť, že tieto straty sa zohľadnia v uvedenom členskom štáte („konečné“ straty), aj vtedy, keď dotknuté právne predpisy stanovujú oslobodenie ziskov a strát na základe dvojstrannej dohody o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretej medzi týmito dvoma členskými štátmi?
2. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná, majú sa článok 43 v spojení s článkom 48 Zmluvy o ES (teraz článok 49 v spojení s článkom 54 ZFEÚ) vykladať v tom zmysle, že bránia aj ustanoveniam nemeckého Gewerbesteuerengesetz (zákon o dani z podnikania), ktoré spoločnosti rezidentovi neumožňujú odpočítať od svojho zdaniteľného zisku z podnikania „konečné“ straty stálej prevádzkarne, ktorá sa nachádza na území iného členského štátu, aké sú opísané v prvej otázke?
3. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná, môžu v prípade zatvorenia stálej prevádzkarne, ktorá sa nachádza na území tohto druhého členského štátu, existovať „konečné“ straty, aké sú opísané v prvej otázke, hoci existuje prinajmenšom teoretická možnosť, že spoločnosť si v dotknutom členskom štáte znovu otvorí stálu prevádzku, so ziskami ktorej by prípadne bolo možné započítať straty vzniknuté v minulosti?
4. V prípade, ak je odpoveď na prvú a tretiu otázku kladná, môžu byť „konečnými“ stratami, aké sú opísané v prvej otázke, ktoré musí štát, na území ktorého má sídlo materská spoločnosť, zohľadniť, aj tie straty stálej prevádzkarne, ktoré podľa právnych predpisov štátu, na území ktorého sa nachádza stála prevádzka, mohli byť aspoň raz prenesené do nasledujúceho zdaňovacieho obdobia?
5. V prípade, ak je odpoveď na prvú a tretiu otázku kladná, je povinnosť zohľadniť cezhraničné „konečné“ straty z hľadiska výšky obmedzená tými sumami strát, ktoré by si spoločnosť mohla uplatniť v dotknutom štáte, na území ktorého sa nachádza stála prevádzka, ak by tam zohľadnenie strát nebolo vylúčené?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken (Nemecko)
26. októbra 2020 – Koch Media GmbH/FU

(Vec C-559/20)

(2021/C 35/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Saarbrücken

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a odvolateľka: Koch Media GmbH

Žalovaný a odporca v odvolacom konaní: FU

Prejudiciálne otázky

1. a) Má sa článok 14 vykonávacej smernice⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že do jeho pôsobnosti patria nevyhnutné trovy advokáta ako „trovy konania“ alebo ako „iné výdavky“, ktoré vzniknú nositeľovi práv duševného vlastníctva v zmysle článku 2 vykonávacej smernice preto, že si formou mimosúdnej výzvy uplatnil svoj nárok na zdržanie sa protiprávneho konania voči osobe porušujúcej tieto práva?

- b) V prípade zápornej odpovede na otázku 1a): má sa článok 13 vykonávacej smernice vykladať v tom zmysle, že zahŕňa trovy advokáta uvedené v bode 1a) ako náhradu ujmy?

2. a) Má sa právo Únie, najmä s ohľadom na

- články 3, 13 a 14 vykonávacej smernice,
- článok 8 smernice o autorských právach ⁽²⁾ a
- článok 7 smernice o počítačových programoch ⁽³⁾

vykladať v tom zmysle, že nositeľ práv duševného vlastníctva v zmysle článku 2 vykonávacej smernice má v zásade právo na náhradu trov advokáta uvedených v bode 1a) v celej výške a v každom prípade na náhradu primeranej a podstatnej časti týchto nákladov, aj keď

- sa predmetného porušenia práv dopustila fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci svojej profesijnej alebo podnikateľskej činnosti a
- vnútroštátna právna úprava v takomto prípade stanovuje, že výška takýchto trov advokáta, ktoré možno nahradiť, sa spravidla určuje len na základe nižšej hodnoty predmetu sporu?

- b) V prípade kladnej odpovede na otázku 2a): majú sa ustanovenia práva Únie uvedené v otázke 2a) vykladať v tom zmysle, že uplatnenie výnimky zo zásady uvedenej v bode 2a), v zmysle ktorej sa nositeľovi práv nahradia trovy advokáta uvedené v bode 1a) v celej výške alebo v každom prípade v primeranej a podstatnej časti,

je s ohľadom na ďalšie faktory (ako napríklad súčasnú povahu diela, dobu zverejňovania a porušovania fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej alebo profesijnej činnosti)

možné,

aj vtedy, ak porušenie práv duševného vlastníctva v zmysle článku 2 vykonávacej smernice spočíva v zdieľaní súborov, teda v prístupňovaní diela verejnosti tým, že sa všetkým účastníkom voľne dostupnej výmennej platformy, ktorá nepodlieha správe digitálnych práv, poskytne možnosť bezplatného stiahnutia diela?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 157, 2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 111, 2009, s. 16.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Commissione tributaria provinciale di Parma (Taliansko) 30. októbra 2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA/Agenzia delle Entrate

(Vec C-573/20)

(2021/C 35/40)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria provinciale di Parma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Casa di Cura Città di Parma SpA

Žalovaná: Agenzia delle Entrate

Prejudiciálne otázky

1. Existuje rozpor medzi vnútroštátnou právnou úpravou a právom [Európskej únie], najmä medzi článkom 19 piatym odsekom a článkom 19a dekrétu prezidenta republiky č. 633/72 (teda vnútroštátnou právnou úpravou, ktorá upravuje mechanizmus tzv. pomernej časti DPH vylúčenej z odpočítania) a článkom 17 ods. 2 písm. a) smernice 77/388/EHS zo 17. mája 1977 ⁽¹⁾?
2. [Je s právom Únie zlučiteľné] rozdielne zaobchádzanie medzi talianskymi poskytovateľmi zdravotníckych služieb, ktorí sú považovaní za „konečných spotrebiteľov“ (s povinnosťou platiť DPH), a poskytovateľmi zdravotníckych služieb v iných členských štátoch Európskej únie (Belgicko, Bulharsko, Nemecko, Grécko, Francúzsko a Španielsko), ktorí sú považovaní za „sprostredkujúcich poskytovateľov“ (s právom na odpočítanie DPH)?
3. [Existuje] rozdielne zaobchádzanie v režime DPH medzi rôznymi členskými štátmi Európskej únie, keďže na rozdiel od oslobodenia od DPH uplatňovaného v Taliansku sa v iných členských štátoch Európskej únie (Belgicko, Bulharsko, Nemecko, Grécko, Francúzsko a Španielsko) na zdravotnícke služby naopak uplatňuje DPH, čo je dôvodom, prečo majú rovnaké zdravotnícke služby rôzne sadzby DPH, a tým aj rozdielne právo na odpočítanie?
4. [Je s právom Únie zlučiteľné] rozdielne postavenie medzi talianskymi poskytovateľmi zdravotníckych služieb (vrátane Casa di Cura Città di Parma) a poskytovateľmi v iných členských štátoch Európskej únie (Belgicko, Bulharsko, Nemecko, Grécko, Francúzsko a Španielsko) v súvislosti s tým, že pri týchto poskytovateľoch z iných členských štátov podliehajú zdravotnícke služby dani z pridanej hodnoty, a v dôsledku toho rozdielne postavenie talianskych poskytovateľov zdravotníckych služieb, čo sa týka súvisiaceho práva na odpočítanie alebo vrátenie DPH zaplatenej pri nákupe?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzgericht (Rakúsko) 3. novembra 2020 – XO/Finanzamt Waldviertel

(Vec C-574/20)

(2021/C 35/41)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: XO

Žalovaný orgán: Finanzamt Waldviertel

Prejudiciálne otázky

Prvá otázka, ktorá sa týka platnosti sekundárneho práva:

Sú platné články 4 a 7 nariadenia (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ v znení nariadenia (EÚ) č. 465/2012 ⁽²⁾ (ďalej len „nariadenie č. 883/2004“ alebo „základné nariadenie“)?

Druhá otázka:

Má sa článok 7 nariadenia č. 883/2004, najmä jeho nadpis „upustenie od pravidiel bydliska“ vykladať v tom zmysle, že bránil účinnému vzniku všeobecných noriem upravujúcich indexovanie rodinných dávok v súlade s kúpnu silou v štáte bydliska v § 8a Familienlastenausgleichsgesetz (zákon z roku 1967 o vyrovnávaní rodinných výdavkov prídavkami, ďalej len „FLAG“), v § 33 ods. 3 bode 2 Einkommensteuergesetz (zákon z roku 1988 o dani z príjmov, ďalej len „EStG“) a vzniku Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung (nariadenie Európskej únie o indexovaní rodinných prídavkov a daňového bonusu na deti) v rozsahu, v akom je s tým spojené zníženie rodinných prídavkov vo vzťahu k určitým členským štátom?

Tretia otázka:

Má sa zákaz zníženia peňažných dávok v článku 7 nariadenia č. 883/2004, najmä pasáž „peňažné dávky... nepodliehajú žiadnemu zníženiu, zmenám a doplneniam, pozastaveniu, odňatiu alebo odobratiu“, vykladať v tom zmysle, že citované ustanovenie nebránilo účinnému vzniku ustanovení upravujúcich indexovanie rodinných dávok v súlade s kúpnu silou v štáte bydliska v § 8a FLAG a v § 33 ods. 3 bode 2 EStG v rozsahu, v akom sa majú predmetné rodinné dávky prehodnotiť?

Štvrtá a piata otázka, ktoré sa vzťahujú na odborné stanovisko, na ktorom sa zakladá zmena zákona:

Štvrtá otázka:

Majú sa články 7 a 67 nariadenia č. 883/2004 vykladať v tom zmysle a vymedziť takým spôsobom, že článok 7 sa týka procesu tvorby pravidla bydliska ako všeobecno-abstraktnej normy vnútroštátnym parlamentom, zatiaľ čo článok 67 sa v konkrétnom prípade týka procesu tvorby individuálno-konkrétnej normy a je adresovaný priamo inštitúcii príslušnej podľa hlavy II základného nariadenia?

Piata otázka:

Majú sa článok 67, článok 68 ods. 1 a 2 nariadenia č. 883/2004 a článok 60 ods. 1 nariadenia č. 987/2009 vykladať v tom zmysle, že sa, podobne ako im predchádzajúce ustanovenia článkov 73 a 76 nariadenia č. 1408/71 a článku 10 nariadenia č. 574/72, majú uplatniť spoločne, a preto sa majú chápať len v kontexte, ktorých spoločným cieľom za rešpektovania pravidiel na zamedzenie súbehu je, aby osoba nestratila nároky, čo zaručujú typizovanie a hierarchizácia dotknutých členských štátov, stanovené v článku 68 ods. 1 a 2, a výslovný príkaz poskytnúť – v danom prípade potrebný – rozdielový doplatok príslušným členským štátom, ktorého právne predpisy sa majú uplatniť neprioritne, takže izolovaný výklad článku 67 nariadenia č. 883/2004 – ako v odbornom posudku – je neprípustný?

Šiesta otázka:

Majú sa pojem „všeobecná platnosť“ nariadenia a znenie „Je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné“ v článku 288 ods. 2 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zabránili aj účinnému vzniku individuálnych noriem príslušnej inštitúcie zakladajúcich sa na normách upravujúcich indexovanie a rozhodnutie napadnuté v konaní vo veci samej nie je formálne platné (právoplatné)?

Siedma otázka:

Porušujú § 53 ods. 1 FLAG v pôvodnom znení Budgetbegleitgesetz (sprievodný zákon o štátnom rozpočte) z 29. decembra 2000, BGBl 1142/2000, a § 53 ods. 4 FLAG v pôvodnom znení Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden [spolkový zákon, ktorým sa mení FLAG, EStG a Entwicklungshelfergesetz (zákon o rozvojových pracovníkoch)] zo 4. decembra 2018, BGBl I 83/2018, zákaz preberania nariadení v zmysle článku 288 ods. 2 ZFEÚ?

Ôsma až dvanásta otázka, ktoré treba preskúmať spoločne:

Ôsma otázka:

Má sa požiadavka rovnakého postavenia ako majú rezidenti podľa článku 4 nariadenia č. 883/2004 resp. na tejto požiadavke spočívajúci zákaz diskriminácie podľa článku 45 ods. 2 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že požiadavka je splnená len vtedy, ak má migrujúci pracovník rovnaké postavenie ako rezident, ktorý realizuje vnútroštátnu situáciu, a ktorému sa preto vopred oznámi rodinný prídavok podľa § 12 v spojení s § 2 a § 8 FLAG a je mu vopred mesačne vyplácaný alebo je požiadavka rovnakého postavenia ako majú rezidenti splnená aj vtedy, ak má migrujúci pracovník rovnaké postavenie ako rezident, ktorý podobne ako on realizuje medzištátnu situáciu podľa § 4 FLAG, avšak v druhom prípade sa rodinné prídavky vyplácajú podľa § 4 ods. 4 FAG ročne po uplynutí kalendárneho roka za príslušný kalendárny rok?

Deviata otázka

Má sa prerušenie nárokov na rodinné dávky vyplývajúcich z rôznych rozporuplných právnych predpisov, stanovené v článku 68 ods. 2 druhej vete č. 883/2004, do výšky sumy stanovenej podľa prioritne uplatniteľných právnych predpisov vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu pravidlu na zamedzenie súbehu, akým je § 4 ods. 1 až 3 FLAG, ktoré umožňuje Rakúsku, ako prioritne príslušnému členskému štátu vo východiskovej situácii podobnej tejto, aby znížilo rodinné prídavky o nároky na „podobné zahraničné dávky“ v inom členskom štáte, pretože už norma práva Únie zabránila súbehu, a preto pravidlo na zamedzenie súbehu v § 4 ods. 1 až 3 FLAG už nemá zmysel?

Desiata otázka

Má sa prerušenie nárokov na rodinné dávky vyplývajúcich z rôznych rozporuplných právnych predpisov, stanovené v článku 68 ods. 2 druhej vete č. 883/2004, do výšky sumy stanovenej podľa prioritne uplatniteľných právnych predpisov vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorého právne predpisy sa uplatňujú subsidiárne a ktorý podľa práva Únie musí prerušiť poskytovanie rodinných dávok stanovených v jeho právnych predpisoch, je povinný zamietnuť žiadosť migrujúceho pracovníka alebo rodinného príslušníka alebo inej osoby oprávnenej podľa vnútroštátnych právnych predpisov a rodinné dávky nesmie poskytnúť do výšky sumy stanovenej prioritne uplatniteľnými právnymi predpismi ani vtedy, ak čisto vnútroštátne hľadisko – v každom prípade na základe alternatívneho právneho základu – pripúšťa schválenie?

Jedenásta otázka

V prípade kladnej odpovede na desiatu otázku vzniká otázka, či členský štát, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné subsidiárne a ktorý podľa práva Únie musí prerušiť poskytovanie rodinných dávok stanovených v jeho právnych predpisoch, avšak v prípade nedostatku výšky sumy nemusí poskytnúť rozdielový doplatok vo výške presahujúcej sumu dávok, je povinný zamietnuť žiadosť s odôvodnením, že prerušenie podľa § 68 ods. 2 druhej vety nariadenia č. 883/2004 bráni zaručeniu nárokov na rodinné prídavky?

Dvanásta otázka

Má sa článok 68 ods. 1 a 2 nariadenia č. 883/2004 vykladať v tom zmysle, že formulár E411 Správnej komisie pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov v bodoch 6 a 7, ktoré má vyplniť ten členský štát, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné subsidiárne, v situácii, o akú ide v konaní vo veci samej, nespĺňa potrebu informácií členského štátu, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné prioritne, pretože v zmysle desiatej a jedenástej otázky prioritne príslušný členský štát potrebuje od druhého členského štátu informáciu, že tento členský štát vykonal prerušenie podľa článku 68 ods. 2 druhej vety nariadenia č. 883/2004, čím sa skúmanie vnútroštátneho právneho stavu, zahŕňajúceho aj zárobkové hranice, stáva irelevantným?

Trinásta otázka

Má sa povinnosť prehodnotenia práva rozvinutá Súdnym dvorom v jeho ustálenej judikatúre na základe princípu lojality podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ vykladať v tom zmysle, že túto povinnosť môže vykonať aj Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd, Rakúsko) na základe návrhu vnútroštátneho súdu?

Štrnásta otázka

Má sa článok 267 ods. 1 písm. b) ZFEÚ týkať otázky platnosti sekundárneho práva, ktorá je obligatórna aj pre vnútroštátny súd nerozhodujúci ako súd poslednej inštancie, a povinnosť vnútroštátneho súdu, súvisiacu s otázkou platnosti, zaručiť uplatnenie platného práva Únie prijatím rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia, ktoré na základe zásady prednosti práva Únie neumožňuje opravný prostriedok „Revision“, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnym normám, akými sú článok 133 ods. 4, 9 Bundes-Verfassungsgesetz (spolkový ústavný zákon), v spojení s § 25a ods. 1 až 3 a § 30a ods. 7 Verwaltungsgerichtshofgesetz 1985 (zákon z roku 1985 o Najvyššom správnom súde), ktoré účastníkom základného správneho konania umožňujú v tuzemsku brániť sa voči uzneseniu správneho súdu súdnym preskúmaním zo strany Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) v podobe mimoriadneho opravného prostriedku „Revision“?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia a nariadenie (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 (Ú. v. EÚ L 149, 2012, s. 4).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 4. novembra 2020 – CC/Pensionsversicherungsanstalt

(Vec C-576/20)

(2021/C 35/42)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: CC

Žalovaný: Pensionsversicherungsanstalt

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 44 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (¹), vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté v iných členských štátoch zohľadnili v členskom štáte, ktorý má právomoc rozhodnúť o priznaní nároku na starobný dôchodok, ak v zmysle právnych predpisov tohto štátu žiadateľka o starobný dôchodok vykonávala s výnimkou dôb starostlivosti o dieťa počas celého svojho aktívneho pracovného života pracovnú činnosť alebo samostatne zárobkovú činnosť, len preto, že uvedená žiadateľka o dôchodok v čase, keď sa začali zohľadňovať doby starostlivosti o dieťa, ktoré pripadli na dotknuté dieťa podľa právnych predpisov tohto členského štátu, v danom štáte nevykonávala pracovnú, ani inú samostatne zárobkovú činnosť?

V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

2. Má sa článok 44 ods. 2 prvá časť prvej vety nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorý sa podľa hlavy II nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia považuje za príslušný členský štát, nezohľadní doby starostlivosti o dieťa v zmysle svojich právnych predpisov vo všeobecnosti alebo na nich neprihliadne len v konkrétnom prípade?

(¹) Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Korneuburg (Rakúsko)
10. novembra 2020 – JR/Austrian Airlines AG**

(Vec C-589/20)

(2021/C 35/43)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Korneuburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: JR

Žalovaná: Austrian Airlines AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 17 ods. 1 Dohovoru o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu podpísaného 28. mája 1999 v Montreale, ktorý Európske spoločenstvo podpísalo 9. decembra 1999 a ktorý bol schválený rozhodnutím Rady 2001/539/ES z 5. apríla 2001 ⁽¹⁾ v jeho mene, vykladať v tom zmysle, že pojem „nehoda“ podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje aj na prípad takých skutkových okolností, keď cestujúci pri výstupe z lietadla v poslednej tretine mobilných výstupných schodov, bez zistiteľného dôvodu, spadne a pritom sa zraní, pričom zranenie nebolo spôsobené predmetom používaným na obsluhu cestujúcich v zmysle rozsudku Súdneho dvora z 19. decembra 2019, C-532/18, Niki Luftfahrt ⁽²⁾, pričom schody nevykazovali nijaké vady a najmä ani neboli šmykľavé?
2. Má sa článok 20 Dohovoru o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu podpísaného 28. mája 1999 v Montreale, ktorý Európske spoločenstvo podpísalo 9. decembra 1999 a ktorý bol schválený rozhodnutím Rady 2001/539/ES z 5. apríla 2001 v jeho mene, vykladať v tom zmysle, že prípadná zodpovednosť leteckého dopravcu je v celom rozsahu vylúčená, ak nastanú okolnosti uvedené v bode 1 a cestujúci sa v okamihu pádu nepridržal schodového zábradlia?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady z 5. apríla 2001 o uzavretí Európskym spoločenstvom dohovoru o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu (Montrealský dohovor) (Ú. v. ES L 194, 2001, s. 38; Mim. vyd. 07005, s. 491).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1127.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. novembra 2020 – Reprensus GmbH/S-V Pavlovi Trejd EOOD

(Vec C-591/20)

(2021/C 35/44)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Reprensus GmbH

Žalovaná a odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: S-V Pavlovi Trejd EOOD

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 7 bod 1 písm. a) a článok 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že pre žalobu na náhradu škody je daná právomoc súdu podľa miesta, kde došlo ku skutočnosti zakladajúcej nárok z mimozmluvnej zodpovednosti, ak bol žalobca úmyselným uvedením do omylu navedený na uzavretie kúpnej zmluvy a zaplatenie kúpnej ceny?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Markkinaoikeus (Fínsko) 12. novembra 2020 –
Kuluttaja-asiamies/MiGame Oy**

(Vec C-594/20)

(2021/C 35/45)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Markkinaoikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Kuluttaja-asiamies

Odporkyňa: MiGame Oy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 21 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ⁽¹⁾ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby obchodník popri uvádzaní telefónneho čísla, ktoré je spoplatnené nanajvyš základnou sadzbou, mohol uvádzať aj telefónne číslo, ktoré spotrebiteľ možno použije pri záležitostiach v súvislosti s uzavretou zmluvou, a za používanie ktorého je účtovaná cena presahujúca základnú sadzbu; okrem toho, ak by uvádzanie telefónneho čísla spoplatneného sadzbou presahujúcou základnú sadzbu malo byť za určitých okolností zlučiteľné s článkom 21, má pri posudzovaní význam napríklad jednoduchá vyhľadateľnosť telefónneho čísla spoplatneného základnou sadzbou, dostatočne jasné uvedenie účelu použitia telefónnych čísel a podstatné rozdiely v dostupnosti zákazníckeho servisu alebo v jeho úrovni?
2. Má sa pojem základnej sadzby podľa článku 21 smernice 2011/83/EÚ vykladať v tom zmysle, že obchodník smie ako telefónnu linku zákazníckeho servisu pre záležitosti v súvislosti s uzavretou zmluvou uvádzať len štandardné geografické číslo pevnej alebo mobilnej siete alebo číslo bezplatné pre spotrebiteľa; v prípade, ak obchodník smie uvádzať iné telefónne číslo, aké najvyššie poplatky môžu za použitie tohto čísla vzniknúť spotrebiteľovi, ktorý uzavrel zmluvu o poskytovaní telekomunikačných služieb ako balíček služieb?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 13. novembra 2020 – UE/ShareWood Switzerland AG a VF

(Vec C-595/20)

(2021/C 35/46)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UE

Žalovaní: ShareWood Switzerland AG, VF

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 6 ods. 4 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že kúpna zmluva týkajúca sa tíkov a bálz medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorou sa má nadobudnúť vlastníctvo k týmto stromom s cieľom vyrábať ich po obhospodarovaní a zo ziskom ich predat' a ktorá na tento účel obsahuje nájomnú zmluvu, ako aj servisnú zmluvu, považovať za „zmluvu, ktorej predmetom je vecné právo k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti“ v zmysle tohto ustanovenia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 177, 2008, s. 6.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko)
12. novembra 2020 – DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Vec C-596/20)

(2021/C 35/47)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DuoDecad Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 2 ods. 1 písm. c), článok 24 ods. 1 a článok 43 smernice Rady 2006/112 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nadobúdateľka licencie na know-how – spoločnosť usadená v členskom štáte Únie (v prípade sporu vo veci samej v Portugalsku) – neposkytuje služby dostupné na internetovej stránke konečným užívateľom, takže nemôže byť prijímateľkou služby technickej podpory know-how, ktorú poskytuje zdaniteľná osoba usadená v inom členskom štáte (v prípade sporu vo veci samej v Maďarsku) ako subdodávateľ, ale táto zdaniteľná osoba poskytuje takú službu spoločnosti, ktorá poskytuje licenciu na know-how, usadenej v tom poslednom členskom štáte, za okolností, keď nadobúdateľka licencie:
 - a) mala k dispozícii kancelárie prenajaté v prvom členskom štáte, výpočtovú a kancelársku infraštruktúru, vlastných zamestnancov a rozsiahle skúsenosti v oblasti elektronického obchodu a mala vlastníka s rozsiahlymi medzinárodnými kontaktmi a konateľa s kvalifikáciou v oblasti elektronického obchodu;
 - b) získala know-how, ktoré odzrkadľovalo procesy fungovania internetových stránok a ich aktualizácií, vydávala v tejto súvislosti posudky, navrhovala zmeny uvedených procesov a schvaľovala ich;
 - c) bola prijímateľkou služieb, ktoré zdaniteľná osoba poskytovala na základe tohto know-how;
 - d) pravidelne dostávala správy o plneniach uskutočnených subdodávateľmi (najmä o prevádzke internetových stránok a platbách uskutočnených z bankového účtu);
 - e) zaregistrovala vo vlastnom mene internetové domény, ktoré umožňovali prístup k internetovým stránkam prostredníctvom internetu;
 - f) bola uvedená na internetových stránkach ako poskytovateľ služby;
 - g) sama vykonávala činnosti zamerané na zachovanie populárnosti internetových stránok;

- h) sama uzatvárala vo vlastnom mene zmluvy so spolupracovníkmi a subdodávateľmi potrebnými na poskytovanie služby (najmä s bankami, ktoré ponúkali platbu prostredníctvom bankovej karty na internetových stránkach, s tvorcami, ktorí poskytujú obsah dostupný na internetových stránkach, a s webmastermi, ktorí propagujú tento obsah);
- i) mala k dispozícii kompletný systém prijímania platieb za poskytovanie predmetnej služby konečným užívateľom, ako sú bankové účty, oprávnenie výlučne a v plnom rozsahu disponovať uvedenými účtami, databáza konečných užívateľov, ktorá umožňovala vystavovať im faktúry za poskytovanie služby, a vlastný fakturačný počítačový program;
- j) uvádzala na internetových stránkach svoje sídlo v prvom členskom štáte ako fyzické kontaktné miesto pre starostlivosť o zákazníka a
- k) je spoločnosťou, ktorá je nezávislá tak od poskytovateľa licencie, ako aj od maďarských subdodávateľov poverených uskutočňovaním určitých technických procesoch opísaných v know-how,

aj s prihliadnutím na to, že: i) vyššie uvedené okolnosti potvrdil príslušný orgán prvého členského štátu ako orgán spôsobilý preverovať uvedené objektívne okolnosti, ktoré si tretie osoby môžu overiť, ii) objektívnou prekážkou poskytovania služby v druhom členskom štáte prostredníctvom internetových stránok bola skutočnosť, že spoločnosť z tohto členského štátu nemohla získať prístup k poskytovateľovi platobných služieb, ktorý by zaručil prijímanie platieb prostredníctvom bankovej karty na internetovej stránke, a preto spoločnosť usadená v tomto členskom štáte nikdy neposkytovala službu dostupnú na internetových stránkach, a to ani pred posudzovaným obdobím, ani po ňom, a iii) spoločnosť, ktorá nadobudla licenciu, a jej spriaznené spoločnosti dosiahli zisk vyplývajúci z prevádzkovania internetovej stránky, ktorý celkovo prevyšuje rozdiel vyplývajúci z uplatnenia sadzby DPH v prvom a v druhom členskom štáte?

2. Majú sa článok 2 ods. 1 písm. c), článok 24 ods. 1 a článok 43 smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že spoločnosť, ktorá poskytuje licenciu na know-how – usadená v druhom členskom štáte – poskytuje služby dostupné na internetovej stránke konečným užívateľom, takže je prijímateľkou služby technickej podpory know-how, ktorú poskytuje zdaniteľná osoba ako subdodávateľ, a táto zdaniteľná osoba neposkytuje takú službu nadobúdateľke licencie usadenej v prvom členskom štáte, za okolností, keď spoločnosť, ktorá poskytuje licenciu:

- a) mala vlastné zdroje, ktorými bola len prenájatá kancelária a počítač využívaný jej konateľom;
- b) jedinými vlastnými zamestnancami tejto spoločnosti boli konateľ a právny poradca, ktorý pracoval na čiastočný úväzok niekoľko hodín v týždni;
- c) jedinou zmluvou, ktorú uzavrela, bola zmluva o vývoji know-how;
- d) podľa zmluvy uzavretej s nadobúdateľom licencie ho poverila, aby zaregistroval doménové mená, ktoré táto spoločnosť vlastnila, vo vlastnom mene;
- e) nikdy nevystupovala ako poskytovateľ predmetných služieb vo vzťahu k tretím osobám, najmä konečným užívateľom, bankám, ktoré ponúkali platbu prostredníctvom bankovej karty na internetových stránkach, tvorcami obsahu dostupného na internetových stránkach a webmasterom, ktorí propagujú tento obsah;
- f) nikdy nevystavila doklady týkajúce sa služieb dostupných na internetových stránkach – okrem faktúry za licenčné poplatky – a

- g) nedisponovala systémom (ako sú bankové účty a iná infraštruktúra), ktorý by umožnil prijímať platby za služby poskytované prostredníctvom internetových stránok, aj s prihliadnutím na to, že podľa rozsudku zo 17. decembra 2015, WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832), skutočnosť, že výlučným konateľom a vlastníkom spoločnosti, ktorá poskytuje licenciu, je osoba, ktorá toto know-how vytvorila, a že táto osoba má navyše vplyv alebo kontrolu nad vývojom a využívaním uvedeného know-how a poskytovaním služieb založených na tomto know-how, nie je sama osebe rozhodujúca, takže fyzická osoba, ktorá je konateľom a vlastníkom spoločnosti, ktorá poskytuje licenciu, je tiež konateľom a/alebo vlastníkom uvedených subdodávateľských obchodných spoločností – a teda aj žalobkyne –, ktoré spolupracujú na poskytovaní služby ako subdodávatelia na základe objednávky nadobúdateľa licencie, pričom plní svoje úlohy, ktoré boli uvedené?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Satversmes tiesa (Lotyšsko) 13. novembra 2020 – AS „Pilsētas zemes dienests“/Latvijas Republikas Saeima

(Vec C-598/20)

(2021/C 35/48)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Satversmes tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: AS „Pilsētas zemes dienests“

Žalovaná: Latvijas Republikas Saeima

Prejudiciálne otázky

1. Má sa oslobodenie nájmu nehnuteľností od dane z pridanej hodnoty uvedené v článku 135 ods. 1 písm. l) smernice Rady 2006/112/ES (¹) z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty vykladať v tom zmysle, že uvedené oslobodenie od dane sa vzťahuje na prenájom pozemku v prípade núteného prenájmu?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, to znamená, že prenájom pozemku v prípade núteného prenájmu je oslobodený od dane z pridanej hodnoty, zatiaľ čo vo všetkých ostatných prípadoch prenájom pozemku podlieha dani z pridanej hodnoty, nie je takéto oslobodenie od dane v rozpore s jednou zo zásad smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, a to so zásadou neutrality dane z pridanej hodnoty?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litva) 13. novembra 2020 – UAB „Baltic Master“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Vec C-599/20)

(2021/C 35/49)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: UAB „Baltic Master“

Žalovaný: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 29 ods. 1 písm. d) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾ z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, a článok 143 ods. 1 písm. b), e) alebo f) nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 ⁽²⁾ z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, vykladať v tom zmysle, že kupujúci a predávajúci sa považujú za prepojené osoby v takých prípadoch, keď ako v prejednávanej veci síce neexistujú dokumenty (oficiálne údaje), ktoré by preukazovali, že ide o spoločníkov alebo že sa navzájom kontrolujú, okolnosti uzatvorenia transakcií však na základe objektívnych dôkazov nie sú typické pre výkon hospodárskej činnosti za bežných podmienok, ale skôr pre prípady, v ktorých 1) existujú medzi stranami transakcie zvlášť blízke vzťahy založené na vysokej miere dôvery alebo 2) jedna strana transakcie kontroluje druhú, prípadne obe strany transakcie kontroluje tretia osoba?
2. Má sa článok 31 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 2913/92 vykladať v tom zmysle, že zakazuje určenie colnej hodnoty na základe informácií uvedených vo vnútroštátnej databáze v súvislosti s colnou hodnotou tovaru, ktorý má rovnaký pôvod a hoci nie je podobný v zmysle článku 142 ods. 1 písm. d) nariadenia (EHS) č. 2454/93, je mu priradený rovnaký kód TARIC?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'arrondissement (Luxembursko)
13. novembra 2020 – Sovim SA/Luxembourg Business Registers**

(Vec C-601/20)

(2021/C 35/50)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal d'arrondissement

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sovim SA

Žalovaný: Luxembourg Business Registers

Prejudiciálne otázkyOtázka č. 1

Je článok 1 ods. 15 písm. c) smernice (EÚ) 2018/843 ⁽¹⁾, ktorým sa mení článok 30 ods. 5 prvý pododsek smernice (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu ⁽²⁾..., platný v tom zmysle, že od členských štátov vyžaduje, aby sa informácie o konečných užívateľoch výhod sprístupňovali v každom prípade komukoľvek zo širokej verejnosti bez preukázania oprávneného záujmu, vzhľadom na:

- a. právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručené v článku 7 Charty základných práv Európskej únie („Charta“), vykladané v súlade s článkom 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach, so zreteľom na ciele stanovené najmä v odôvodneniach 30 a 31 smernice 2018/843, ktoré sa týkajú najmä boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, a
- b. právo na ochranu osobných údajov zaručené v článku 8 Charty v rozsahu, v akom je jeho cieľom zabezpečiť zákonné, spravodlivé a transparentné spracúvanie osobných údajov vo vzťahu k dotknutej osobe, obmedzenie účelu získavania a spracúvania a minimalizáciu údajov?

Otázka č. 2

1. Má sa článok 1 ods. 15 písm. g) smernice 2018/843 vykladať v tom zmysle, že výnimočné okolnosti, na ktoré odkazuje a za ktorých členské štáty môžu stanoviť výnimky týkajúce sa prístupu ku všetkým alebo niektorým informáciám o konečných užívateľoch výhod, ak by prístup širokej verejnosti vystavil konečného užívateľa výhod neprimeranému riziku podvodu, únosu, vydierania, obťažovania, násilia alebo zastrašovania, môžu nastať len vtedy, ak sa predložia dôkazy o neprimeranom riziku podvodu, únosu, vydierania, obťažovania, násilia alebo zastrašovania, ktoré je mimoriadne, má skutočný dopad na osobu konečného užívateľa výhod a je vážne, skutočné a bezprostredne hroziace?
2. V prípade kladnej odpovede, je takto vykladaný článok 1 ods. 15 písm. g) smernice 2018/843 platný z hľadiska práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručeného v článku 7 Charty a práva na ochranu osobných údajov zaručeného v článku 8 Charty?

Otázka č. 3

1. Má sa článok 5 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES⁽³⁾ (ďalej len „GDPR“), ktorý vyžaduje, aby sa údaje spracúvali zákonným spôsobom, spravodlivo a transparentne vo vzťahu k dotknutej osobe, vykladať v tom zmysle, že nebráni:
 - a. tomu, aby sa osobné údaje konečného užívateľa výhod zapísané do registra konečných užívateľov výhod zriadeného v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, sprístupňovali širokej verejnosti bez akejkoľvek kontroly či odôvodnenia zo strany kohokoľvek z verejnosti a bez toho, aby dotknutá osoba (konečný užívateľ výhod) mohla zistiť, kto mal prístup k týmto osobným údajom, ktoré sa jej týkajú, a ani
 - b. tomu, aby prevádzkovateľ takého registra konečných užívateľov výhod poskytoval prístup k osobným údajom konečných užívateľov výhod neobmedzenému a nepredvídateľnému počtu osôb?
2. Má sa článok 5 ods. 1 písm. b) GDPR, ktorý vyžaduje obmedzenie účelu, vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa osobné údaje konečného užívateľa výhod zapísané do registra konečných užívateľov výhod zriadeného v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, sprístupnili širokej verejnosti bez toho, aby prevádzkovateľ tohto registra mohol zaručiť, že tieto údaje budú použité výlučne na účely, na ktoré boli získané, teda v zásade na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, pričom široká verejnosť nie je orgánom, ktorý nesie zodpovednosť za dodržanie tohto účelu?
3. Má sa článok 5 ods. 1 písm. c) GDPR, ktorý vyžaduje minimalizáciu údajov, vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby mala široká verejnosť prostredníctvom registra konečných užívateľov výhod zriadeného v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, prístup okrem mena, mesiaca a roku narodenia, štátnej príslušnosti a krajiny bydliska konečného užívateľa výhod, aj k povahe a rozsahu jeho skutočne držaného podielu, ako aj k dátumu a miestu jeho narodenia?
4. Nebráni článok 5 ods. 1 písm. f) GDPR, ktorý vyžaduje, aby boli údaje spracúvané spôsobom, ktorý zaručuje primeranú bezpečnosť osobných údajov, vrátane ochrany pred neoprávneným alebo nezákonným spracúvaním, čím sa zabezpečí integrita a dôvernosť týchto údajov, neobmedzenému a bezpodmienečnému prístupu, bez záväzku zachovania dôvernosti, k osobným údajom konečných užívateľov výhod dostupným v registri konečných užívateľov výhod zriadenom v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843?
5. Má sa článok 25 ods. 2 GDPR, ktorý zaručuje štandardnú ochranu údajov, na základe ktorej najmä osobné údaje nesmú byť bez zásahu fyzickej osoby štandardne prístupné neobmedzenému počtu fyzických osôb, vykladať v tom zmysle, že nebráni:
 - a. tomu, aby register konečných užívateľov výhod zriadený v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, nevyžadoval registráciu na jeho internetovej stránke od osôb zo širokej verejnosti, ktoré nahliadajú do osobných údajov konečného užívateľa výhod?

- b. tomu, aby sa konečnému užívateľovi výhod nesprístupňovali informácie o nahliadaní do jeho osobných údajov zapísaných v takom registri, a ani
- c. tomu, aby sa neuplatňovalo žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o rozsah a prístupnosť dotknutých osobných údajov, z hľadiska účelu ich spracúvania?
6. Majú sa články 44 až 50 GDPR, ktoré podriaďujú prenos osobných údajov do tretej krajiny prísny podmienkam, vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby sa takéto údaje konečného užívateľa výhod zapísané v registri konečných užívateľov výhod zriadenom v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, sprístupňovali v každom prípade komukoľvek zo širokej verejnosti bez preukázania oprávneného záujmu a bez obmedzení týkajúcich sa umiestnenia tejto verejnosti?

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ (Ú. v. EÚ L 156, 2018, 43).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 73).
- (³) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko)
18. novembra 2020 – CS/Eurowings GmbH**

(Vec C-613/20)

(2021/C 35/51)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Salzburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: CS

Odporkyňa v odvolacom konaní: Eurowings GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Môže štrajk zamestnancov leteckého dopravcu, na ktorý vyzvala odborová organizácia s cieľom presadiť mzdové požiadavky a/alebo nároky na sociálne dávky, predstavovať „mimoriadnu okolnosť“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 (¹)?
2. Platí to aspoň v prípade,
 - a) ak sa zamestnanci dcérskej spoločnosti pripoja k výzve na štrajk proti materskej spoločnosti skupiny (Lufthansa AG) s cieľom podporiť požiadavky palubného personálu materskej spoločnosti skupiny, ktoré presadzuje odborová organizácia, a
 - b) najmä v prípade, ak sa štrajk v dcérskej spoločnosti po dohode v materskej spoločnosti „oddelí“ tým, že odborová organizácia bez zjavných dôvodov pokračuje v štrajku a dokonca ho ešte rozšíri, pričom palubný personál dcérskej spoločnosti sa stotožní s touto výzvou?
3. Postačuje na to, aby prevádzkujúci letecký dopravca preukázal mimoriadnu okolnosť, uviesť, že odborová organizácia napriek tomu, že materská spoločnosť skupiny splnila požiadavky, bezdôvodne ponechala výzvu na štrajk v platnosti a napokon ju dokonca časovo rozšírila, a kto znáša dôsledky toho, že podrobnejšie skutkové okolnosti týkajúce sa tejto otázky zostali neobjasnené?

4. Môže štrajk v dcérskej spoločnosti žalovanej, ktorý bol ohlásený 18. októbra 2019 na 20. októbra 2019 v čase od 5:00 hod. do 11:00 hod. a ktorý bol napokon ešte 20. októbra 2019 o 5:30 hod. spontánne predĺžený do 24:00 hod., predstavovať okolnosť, ktorá sa už vymyká účinnej kontrole?
5. Sú opatrenia v podobe zostavenia alternatívneho letového poriadku a nahradenia letov, ktoré boli zrušené pre nedostatok palubného personálu, subcharterovými letmi s osobitným zreteľom na cieľové miesta, ktoré sú ťažko dostupné pre pozemnú dopravu, a rozlišovanie medzi letmi v rámci Nemecka a letmi v rámci Európy opatreniami primeranými situácii, ak sa navyše vezme do úvahy, že z celkového počtu 712 letov, ktoré sa mali uskutočniť v tento deň, sa muselo zrušiť len 158 letov?
6. Aké požiadavky sa majú klásť na povinnosť tvrdenia prevádzkujúceho leteckého dopravcu týkajúcu sa prijatia všetkých primeraných opatrení, ktoré sú technicky a hospodársky znesiteľné?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tallinna Halduskohus (Estónsko)
18. novembra 2020 – AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium**

(Vec C-614/20)

(2021/C 35/52)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tallinna Halduskohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: AS Lux Express Estonia

Žalovaný: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Prejudiciálne otázky

1. Má sa prípad, keď sa s všetkým súkromnoprávnym podnikom, ktoré v tuzemsku komerčne prevádzkujú linkovú cestnú, vodnú a železničnú prepravu osôb, uloží rovnaká povinnosť, aby určitú skupinu cestujúcich (deti v predškolskom veku, zdravotne postihnuté osoby do dovŕšenia 16. roku veku, zdravotne ťažko postihnuté osoby od dovŕšenia 16. roku veku, osoby so závažným zrakovým postihnutím, ako aj doprovod osoby s ťažkým alebo závažným zrakovým postihnutím, ako aj vodiaceho, resp. asistenčného psa zdravotne postihnutej osoby) prepravovali bezplatne, považovať za uloženie záväzku vyplývajúceho zo služieb vo verejnom záujme v zmysle článku 2 písm. e) a článku 3 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 (¹) z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 1191/69 a (EHS) č. 1107/70?
2. Ak ide o záväzok vyplývajúci zo služieb vo verejnom záujme v zmysle nariadenia č. 1370/2007: Má podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1370/2007 členský štát právo vnútroštátnym zákonom vylúčiť platenie úhrady dopravcom za splnenie takej povinnosti?

Ak má členský štát právo vylúčiť platenie úhrady dopravcom, za akých podmienok tak môže urobiť?

3. Je podľa článku 3 ods. 3 nariadenia č. 1370/2007 možné vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia všeobecné pravidlá na stanovenie maximálnej výšky tarify pre iné skupiny cestujúcich než tie, ktoré sú uvedené v tomto ustanovení?

Platí oznamovacia povinnosť voči Európskej komisii podľa článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie aj vtedy, keď všeobecné pravidlá na stanovenie maximálnej výšky tarify, nestanovujú úhradu pre dopravcu?

4. Ak v tomto prípade nie je uplatniteľné nariadenie č. 1370/2007: Je možné poskytnutie úhrady oprieť o iný právny akt Európskej únie (ako napríklad Charta základných práv Európskej únie)?
5. Aké podmienky musí spĺňať prípadné poskytovanie úhrady v prospech dopravcu, aby bolo v súlade s predpismi o štátnej pomoci?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 1191/69 a (EHS) č. 1107/70 (Ú. v. EÚ L 315, 2007, s. 1).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Adraces/Komisia

(Vec T-714/18) ⁽¹⁾

(„Arbitrážna doložka – Rámcová dohoda o partnerstve – Informačné centrum Europe Direct local – Výpoveď zmluvy bez uvedenia jej dôvodov – Právna istota – Zásada dobrej viery – Proporcionalita – Rešpektovanie práv a legitímnych záujmov zmluvného partnera – Právo na riadnu správu vecí verejných“)

(2021/C 35/53)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul (Vila Velha de Ródão, Portugalsko) (v zastúpení: G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte a M. Barros Silva, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Estrada de Solà a M. Ilkova, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 272 ZFEÚ, ktorým sa na jednej strane žiada určiť, že „ukončenie“ rámcovej dohody o partnerstve COMM/LIS/ED/2018-2020_1 zo strany Komisie je neplatné, a na druhej strane uložiť Komisii uvedenie žalobkyne do stavu predchádzajúceho uvedenému „ukončeniu“

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 54, 11.2.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Repsol/EUIPO – Basic (BASIC)

(Vec T-722/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Európskej únie BASIC – Staršie vnútroštátne obchodné názvy basic a basic AG – Relatívne dôvody zamietnutia – Používanie označenia v obchodnom styku, ktorý má väčší ako iba miestny dosah – Článok 8 ods. 4 a článok 53 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 4 a článok 60 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Čiastočné vyhlásenie neplatnosti – Rozhodnutie prijaté po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia Všeobecným súdom – Vrátenie veci odvolaciemu senátu – Nedostatok právomoci autora rozhodnutia o vrátení veci – Článok 1d nariadenia (ES) č. 216/96 – Vzájomná žaloba“)

(2021/C 35/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Repsol, SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: J.-B. Devaureix a J. C. Erdozain López, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill a V. Ruzek, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Basic AG Lebensmittelhandel (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: D. Altenburg, advokátka)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. augusta 2018 (vec R 178/2018-2) týkajúcejmu sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Basic Lebensmittelhandel a Repsol

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 22. augusta 2018 (vec R 178/2018-2) sa zrušuje.
2. Konanie o vzájomnej žalobe sa zastavuje.
3. EUIPO a Basic AG Lebensmittelhandel znášajú svoje vlastné trovy konania a každý z nich je povinný nahradiť jednu polovicu trov konania, ktoré vznikli spoločnosti Repsol, SA.

(¹) Ú. v. EÚ C 54, 11.2.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 2. decembra 2020 – Thunus a i./EIB

(Vec T-247/19) (¹)

(„Verejná služba – Zamestnanci EIB – Odmeňovanie – Ročná úprava platov – Právna istota – Legitímne očakávania – Konzultácie so zamestnancami – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita“)

(2021/C 35/55)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Vincent Thunus (Contern, Luxembursko) a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe (v zastúpení: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Európska investičná banka (v zastúpení: T. Gilliams, J. Klein a J. Krueck, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P.-E. Partsch, advokát)

Predmet veci

Návrh podľa článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie jednak na zrušenie rozhodnutí obsiahnutých vo výplatných páskach žalobcov z februára 2018 a z nasledujúcich mesiacov, ktorými sa vykonáva rozhodnutie správnej rady EIB z 18. júla 2017 definujúce nový prístup k plošnému zvyšovaniu platov zamestnancov uplatniteľný na všetkých zamestnancov EIB a rozhodnutie výkonného výboru EIB z 30. januára 2018, ktorým sa stanovuje ročná úprava základnej mzdy pre rok 2018 vo výške 0,7 %, a jednak na priznanie náhrady škody, ktorú žalobcovia údajne utrpeli v dôsledku týchto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Pán Vincent Thunus a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej investičnej banke (EIB).

(¹) Ú. v. EÚ C 206, 17.6.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 2. decembra 2020 – Thunus a i./EIB**(Vec T-318/19) ⁽¹⁾****(„Verejná služba – Zamestnanci EIB – Odmena – Ročná úprava platov – Právna istota – Legitímna dôvera – Konzultácie so zamestnancami – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita“)****(2021/C 35/56)***Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobcovia: Vincent Thunus (Contern, Luxembursko) a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe (v zastúpení: L. Levi, avocate)

Žalovaná: Európska investičná banka (v zastúpení: T. Gilliams, J. Klein a J. Krueck, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P.-E. Partsch, avocat)

Predmet veci

Žaloba podaná na základe článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie jednak na zrušenie rozhodnutí obsiahnutých vo výplatných listinách žalobcov za február 2019 a nasledujúce mesiace, ktorými sa uplatňuje rozhodnutie správnej rady EIB z 18. júla 2017 o stanovení nového prístupu k celkovému zvyšovaniu platov zamestnancov týkajúceho sa všetkých zamestnancov EIB, rozhodnutia správnej rady z 11. decembra 2018, ktorým sa stanovuje platový rozpočet na rok 2019, a rozhodnutia predstavenstva EIB z 30. januára 2019, ktorým sa stanovuje úroveň úpravy platov na rok 2019 vo výške 0,8 %, a jednak na priznanie náhrady ujmy, ktorá bola žalobcom údajne spôsobená v dôsledku týchto rozhodnutí

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Vincent Thunus a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska investičná banka (EIB).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 246, 22.7.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp a Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ)**(Vec T-620/19) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška trojrozmernej ochrannéj známky Európskej únie JC JEAN CALL Champagne ROSÉ – Staršie trojrozmerné ochranné známky Európskej únie – Relatívne dôvody zamietnutia – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia poškodenia dobrého mena – Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001)“)****(2021/C 35/57)***Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Gómez López, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (Mníchov, Nemecko), Elmar Borrmann (Reith, Rakúsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 26. júna 2019 (vec R 1/2019-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťou Ace of spades Holdings a pánmi Kruppom a Borrmannom

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 26. júna 2019 (vec R 1/2019-5) sa zrušuje v rozsahu, v ktorom sa ním zamietlo odvolanie spoločnosti Ace of spades Holdings LLC a námietka založená na článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
3. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 399, 25.11.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp a Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE)

(Vec T-621/19) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška trojrozmernej ochrannéj známky Európskej únie JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE – Staršie trojrozmerné ochranné známky Európskej únie – Relatívne dôvody zamietnutia – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia poškodenia dobrého mena – Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001)“)

(2021/C 35/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Gómez López, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (Mníchov, Nemecko), Elmar Borrmann (Reith, Rakúsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 20. júna 2019 (vec R 2/2019-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťou Ace of spades Holdings a pánmi Kruppom a Borrmannom

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 20. júna 2019 (vec R 2/2019-5) sa zrušuje v rozsahu, v ktorom sa ním zamietlo odvolanie spoločnosti Ace of spades Holdings LLC a námietka založená na článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 399, 25.11.2019.

**Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp a Borrmann
(JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE)**

(Vec T-622/19) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietskové konanie – Prihláška trojrozmernej ochrannéj známky Európskej únie JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE – Staršie trojrozmerné ochranné známky Európskej únie – Relatívne dôvody zamietnutia – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia poškodenia dobrého mena – Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001)“)

(2021/C 35/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Gómez López, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (Mníchov, Nemecko), Elmar Borrmann (Reith, Rakúsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 26. júna 2019 (vec R 3/2019-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťou Ace of spades Holdings a pánmi Kruppom a Borrmannom

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 26. júna 2019 (vec R 3/2019-5) sa zrušuje v rozsahu, v ktorom sa ním zamietlo odvolanie spoločnosti Ace of spades Holdings LLC a námietka založená na článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 399, 25.11.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – GV/Komisia

(Vec T-705/19) (¹)

(„Verejná služba – Úradníci – Psychické obťažovanie – Žiadosť o pomoc – Zamietnutie žiadosti – Záujem služby – Rovnocennosť pracovných miest – Primeraná lehota – Neexistencia aspoň neúplného dôkazu – Zodpovednosť“)

(2021/C 35/60)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: GV (v zastúpení: B.-H. Vincent, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: B. Mongin, M. Brauhoff a T. Lilamand, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ, ktorého cieľom je jednak zrušenie rozhodnutia Komisie z 5. februára 2019, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o pomoc, a jednak získanie náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá žalobcovi údajne vznikla v dôsledku tohto rozhodnutia

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. GV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vzniknuté Európskej komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Man and Machine/EUIPO – Bim Freelance (bim ready)

(Vec T-819/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o námietke – Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu – Obrazová ochranná známka bim ready – Skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie BIM freelance – Relatívny dôvod zamietnutia – Neexistencia pravdepodobnosti zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Obmedzenie služieb uvedených v prihláške ochrannej známky“)

(2021/C 35/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: R. Peto a C. Neu, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini a V. Ruzek, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Spojené štáty)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. septembra 2019 (vec R 317/2019-1) týkajúcej sa konania o námietke medzi spoločnosťami Bim Freelance a Man and Machine

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 17. septembra 2019 (vec R 317/2019-1) sa zrušuje.
2. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 27.1.2020.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – easyCosmetic Swiss/EUIPO – UWI (easycosmetic)

(Vec T-858/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie easyCosmetic – Absolútny dôvod zamietnutia – Opisný charakter – Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2021/C 35/62)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Švajčiarsko) (v zastúpení: D. Terheggen a S. Sullivan, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Söder a M. Fischer, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Nemecko) (v zastúpení: M. Krisch, T. Guttat a V. Wellens, Rechtsanwälte)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. októbra 2019 (vec R 973/2019-2) týkajúcejmu sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami UWI a easyCosmetic Swiss

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Spoločnosť easyCosmetic Swiss GmbH znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).
3. UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 45, 10.2.2020.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Promed/EUIPO – Centrumelektroniki (Promed)

(Vec T-30/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie Promed – Absolútny dôvod zamietnutia – Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2021/C 35/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Farchant, Nemecko) (v zastúpení: B. Sorg, B. Reinisch a C. Raßmann, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, V. Ruzek a S. Hanne, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Centrumelektroniki sp.j. (Tarnowskie Góry, Poľsko) (v zastúpení: M. Kondrat, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 7. novembra 2019 (vec R 614/2019-5) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Centrumelektroniki a Promed kosmetische Erzeugnisse

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 68, 2.3.2020.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. decembra 2020 – Almea/EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea)

(Vec T-190/20) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietskové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Almea – Staršia národná slovná ochranná známka MEA – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2021/C 35/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Almea Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: R. Furneaux a E. Humphreys, solicitors)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Mrozowski, J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Sanacorp Pharmahandel GmbH (Planegg, Nemecko) (v zastúpení: I.-M. Helbig, S. Rengshausen a S. Cobet-Nüse, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 15. januára 2020 (vec R 246/2019-2), týkajúcej sa námietkového konania medzi Sanacorp Pharmahandel a Almea

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Almea Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 191, 8.6.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. decembra 2020 – Militos Symvouleftiki/Komisía**(Vec T-536/19) ⁽¹⁾****(Žaloba o neplatnosť – Verejné zákazky na služby – Verejné obstarávanie – Poskytovanie služieb v oblasti organizovania komunikačných činností na účet zastúpenia Komisie v Grécku – Zrušenie verejného obstarávania – Nedostatok záujmu na konaní – Neprípustnosť)**

(2021/C 35/65)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Militos Symvouleftiki AE (Atény, Grécko) (v zastúpení: K. Farmakidis-Markou, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Estrada de Solà a A. Katsimerou, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie z 29. mája 2019 zrušiť verejné obstarávanie PR/2018-16/ATH týkajúce sa poskytovania služieb v oblasti organizovania komunikačných činností na účet zastúpenia Komisie v Grécku

Výrok

1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.
2. Militos Symvouleftiki AE znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 357, 21.10.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 4. decembra 2020 – Agepha Pharma/EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA)**(Vec T-792/19) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Späťvzatie námietky – Zastavenie konania“)**

(2021/C 35/66)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Agepha Pharma s.r.o. (Senec, Slovensko) (v zastúpení: D. Göbel, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnená zástupkyňa)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Apogepha Arzneimittel GmbH (Dráždany, Nemecko) (v zastúpení: A. Marx a R. Kaase, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 26. augusta 2019 (vec R 386/2019-2) týkajúcejmu sa námietkového konania medzi spoločnosťami Apogepha Arzneimittel GmbH a Agepha Pharma s.r.o.

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.

2. Spoločnosti Agepha Pharma s.r.o. a Apogepha Arzneimittel GmbH znášajú svoje vlastné trovy konania a každá z nich je zároveň povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 10, 13.1.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu z 1. decembra 2020 – Tikal Marine Systems/EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)

(Vec T-185/20) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o výmaze – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania“)

(2021/C 35/67)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Nemecko) (v zastúpení: M. Mahnkopf, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: P. Sipos a V. Ruzek, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Spojené štáty) (v zastúpení: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl a P. Böhrer, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. januára 2020 (vec R 2500/2018-4) týkajúcejmu sa konania o výmaze medzi spoločnosťami Ultra Safety Systems a Tikal Marine Systems

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Tikal Marine Systems GmbH a Ultra Safety Systems Inc. znášajú svoje vlastné trovy konania a každá z týchto spoločností je povinná nahradiť jednu polovicu trov konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 191, 8.6.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu z 1. decembra 2020 – Tikal Marine Systems/EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)

(Vec T-192/20) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o výmaze – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania“)

(2021/C 35/68)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Nemecko) (v zastúpení: M. Mahnkopf, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: P. Sipos a V. Ruzek, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Spojené štáty) (v zastúpení: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl a P. Böhrer, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. januára 2020 (vec R 2499/2018-4) týkajúcej sa konania o výmaze medzi spoločnosťami Ultra Safety Systems a Tikal Marine Systems

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Tikal Marine Systems GmbH a Ultra Safety Systems Inc. znášajú svoje vlastné trovy konania a každá z týchto spoločností je povinná nahradiť jednu polovicu trov konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 191, 8.6.2020.

Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Asian Gear/EUIPO – Multimox (Roller)

(Vec T-685/20)

(2021/C 35/69)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Asian Gear BV (Pijnacker, Holandsko) (v zastúpení: B. Gravendeel Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Multimox Holding BV (Rijen, Holandsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 607 155-0002

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 3. septembra 2020 vo veci R 1042/2018-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie, alebo ho zmenil tak, že dizajn Spoločenstva č. 607 155-0002 vyhlási za neplatný, subsidiárne
- potvrdil rozhodnutie námietkového oddelenia z 30. apríla 2018 a zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 7 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Asian Gear/EUIPO – Multimox (Roller)**(Vec T-686/20)**

(2021/C 35/70)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Asian Gear BV (Pijnacker, Holandsko) (v zastúpení: B. Gravendeel Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Multimox Holding BV (Rijen, Holandsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 607 155-0004

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 3. septembra 2020 vo veci R 1043/2018-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie, alebo ho zmenil tak, že dizajn Spoločenstva č. 607 155-0004 vyhlási za neplatný, subsidiárne
- potvrdil rozhodnutie námietkového oddelenia z 30. apríla 2018 a zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 7 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná 18. novembra 2020 – OG/EIB**(Vec T-695/20)**

(2021/C 35/71)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: OG (v zastúpení: L. Levi a M. Vandenbussche, avocates)

Žalovaná: Európska investičná banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú;
- v dôsledku toho,
- uložil EIB povinnosť vyplatiť jej 16-mesačnú mzdu a 6-mesačné odstupné, teda sumu vo výške 317 668 eur v okamihu pôvodného návrhu na náhradu ujmy z 23. októbra 2019, ktorá sa bude aktualizovať v čase platby;
- uložil EIB povinnosť na náhradu nemajetkovej ujmy vyčíslenú *ex aequo et bono* na 50 000 eur;
- v prípade potreby zrušil rozhodnutie o zamietnutí pôvodného návrhu na náhradu ujmy z 9. marca doručené 10. marca 2020;
- v prípade potreby zrušil rozhodnutie o implicitnom zamietnutí hierarchickej sťažnosti doručené 8. augusta 2020;
- nariadil v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania prístup k správe SSTL;
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby, ktorá smeruje k spochybneniu zodpovednosti Európskej investičnej banky (EIB) z dôvodu série udalostí, ktoré po individuálnom alebo kolektívnom zohľadnení svedčia o podvodnom správaní EIB, ktoré u nej viedlo k vzniku ujmy a choroby, uvádza jeden žalobný dôvod založený na porušení povinností náležitej starostlivosti, riadnej správy vecí verejných a transparentnosti, ktorých sa údajne dopustila EIB, a všeobecnejšie na porušení všeobecnej povinnosti obozretnosti a starostlivosti, ktorá prináleží každému zamestnávateľovi.

V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdí, že ak by EIB vo svojich budovách pravidelne prijímala potrebné bezpečnostné opatrenia, nedošlo by k tragickej samovražde stážistu. Takisto tvrdí, že ak by EIB prevzala zodpovednosť za túto samovraždu, a ubezpečila svojich zamestnancov, najmä tých, ktorých sa, tak ako žalobkyne, táto samovražda dotkla, o svojich povinnostiach transparentnosti, spoluúčasti, ústretovosti a pomoci, žalobkyňa by v súčasnosti nebola zamestnancom na invalidnom dôchodku, v zármutku, ktorého kariéra a uznanie zásluh už v očiach zamestnávateľa neexistujú, ktorý bol však napriek tomu lojálnym zamestnancom.

Žalobkyňa tvrdí, že skutočnosti takisto preukazujú, že EIB, ktorej správanie má ďaleko od správania zodpovedného a ochraňujúceho zamestnávateľa, uplatňuje taktiku, ktorej cieľom je diskreditovať a znehodnocovať žalobkyňu v nadväznosti na samovraždu jej stážistu, až do jej fyzického a psychického zrušenia. Po 30 rokoch príkladnej kariéry sa žalobkyňa domnieva, že sa s ňou zaobchádzalo ako s podpriemerným a nečestným zamestnancom.

Žaloba podaná 27. novembra 2020 – Mylan Ireland/EMA

(Vec T-703/20)

(2021/C 35/72)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Írsko) (v zastúpení: J. Krens, advokát)

Žalovaná: Európska agentúra pre lieky (EMA)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil námietku nezákonnosti, ktorú vznesla žalobkyňa proti záveru Výboru pre lieky na humánne použitie, podľa ktorého má liek Tecfidera® od spoločnosti Biogen Idec Ltd status odlišnej účinnej látky, ktorý vyžaduje nové súhrnné rozhodnutie o registrácii, ako sa uvádza v rozhodnutí z 30. januára 2014 o registrácii „Tecfidera® – Dimethyl Fumarate“, za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil rozhodnutie EMA z 1. októbra 2020 o zamietnutí žiadosti žalobkyne o registráciu generickej verzie lieku Tecfidera,
- uložil EMA povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný sa zakladá na tom, že keďže námietka nezákonnosti je dôvodná, napadnuté rozhodnutie nie je právne prípustné, pretože EMA sa dopustila nesprávnych právnych a skutkových posúdení, pričom nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia, ako aj starostlivého a dôkladného posúdenia podľa článku 296 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že sa spochybňuje zákonnosť napadnutého rozhodnutia vzhľadom na to, že status „odlišnej účinnej látky“ sa mal opätovne posúdiť po tom, čo žalobkyňa vznesla námietky, ktoré boli predložené počas fázy podávania žiadosti. EMA teda údajne riadne nesplnila svoje povinnosti, najmä povinnosť starostlivého a dôkladného posúdenia, ako aj povinnosť odôvodnenia v súlade s článkom 296 ZFEÚ, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nezákonné.

Žaloba podaná 30. novembra 2020 – MiMedx Group/EUIPO – DIZG (Epiflex)

(Vec T-706/20)

(2021/C 35/73)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: MiMedx Group, Inc. (Marietta, Georgia, Spojené štáty) (v zastúpení: J. Bogatz a Y. Stone, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: DIZG Deutsches Institut für Zell- und Gewebeersatz gGmbH (Berlín, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie Epiflex – ochranná známka Európskej únie č. 1 281 385.

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 25. septembra 2020 vo veci R 133/2020-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 58 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s článkom 19 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2017/1430,
- porušenie zásady rovnosti zaručenej článkom 20 v spojení s článkom 41 Charty základných práv Európskej únie („Charta“),
- porušenie práva na dobrú správu vecí verejných zaručeného článkom 41 ods. 1 Charty,
- porušenie práva na spravodlivý proces zaručeného článkom 47 Charty,
- porušenie článku 95 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s článkom 19 ods. 1 treťou vetou a článkom 10 ods. 7 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2017/1430.

Žaloba podaná 3. decembra 2020 – Puma/EUIPO – CMS (CMS Italy)

(Vec T-711/20)

(2021/C 35/74)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Puma SE (Herzogenaurach, Nemecko) (v zastúpení: P. González-Bueno Catalán de Ocón, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: CMS Costruzione macchine speciali SpA (Alonte, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis ochrannej známky označujúci Európsku úniu a týkajúci sa obrazovej ochrannej známky obsahujúcej slovný prvok CMS Italy – medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu č. 1 150 538

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 24. septembra 2020 vo veci R 2215/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a CMS Costruzione macchine speciali SpA povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie zásad právnej istoty, rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných.

Žaloba podaná 3. decembra 2020 – Škoda Investement/EUIPO – Škoda Auto (Vzor okrídleného šíp)**(Vec T-712/20)**

(2021/C 35/75)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Škoda Investement a.s. (Plzeň, Česká republika) (v zastúpení: L. Lorenc, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Škoda Auto a.s. (Mladá Boleslav, Česká republika)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannéj známky:* ďalší účastník konania pred odvolacím senátom*Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška obrazovej ochrannéj známky Európskej únie (Zobrazenie okrídleného šíp) – prihláška č. 17 991 861*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 6. októbra 2020 vo veci R 284/2020-4**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- v celom rozsahu zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia z 9. decembra 2019 týkajúce sa námietky č. B003083007,
- vrátil vec námietkovému oddeleniu na ďalšie posúdenie v súvislosti so všetkými prihlasovanými tovarmi a službami,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- nesprávne posúdenie právnych účinkov procesne nesprávneho prvostupňového rozhodnutia.

Žaloba podaná 4. decembra 2020 – Degode/EUIPO – Leo Pharma (Skinovea)**(Vec T-715/20)**

(2021/C 35/76)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* DEGODE – Dermago Development GmbH (Petershagen, Nemecko) (v zastúpení: O. Spieker, A. Schönfleisch a N. Willich, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Leo Pharma A/S (Ballerup, Dánsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannéj známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannéj známky Európskej únie Skinovea – prihláška č. 17 898 565

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 4. septembra 2020 vo veci R 337/2020-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001.

Žaloba podaná 9. decembra 2020 – Impresa comune Clean Sky 2/NG

(Vec T-721/20)

(2021/C 35/77)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Impresa comune Clean Sky 2 (v zastúpení: M. Velardo, advokát, a B. Mastantuono, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: NG

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 141 094,80 eura v súvislosti so zmluvou o dotácii 632506 „Wireless Flexible sensor co-operation for structural health Diagnosis/prognosis“ v rámci 7. Rámcového programu Európskej únie, spolu s úrokmi vo výške 3,5 % uplatňovanej Európskou centrálnou bankou na hlavné koperácie refinancovania, a to od 9. júla 2019 do dňa skutočného zaplatenia,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod.

Žalovaný si údajne nesplnil zmluvné povinnosti, keďže nenahradil dane v súvislosti s nákladmi na zamestnancov, o ktorých sa rozhodlo, že sú vylúčené z financovania. V dôsledku toho žalobkyňa vystavila oznámenie o dlhu vo výške 141 094,80 eura, ktoré už boli zaplatené spoločnosti Alpha Consulting Service Srl v súlade s ustanoveniami zmluvy o dotácii. V tejto veci neexistuje žiadna pochybnosť o skutkovom stave, z ktorého vyplýva povinnosť žalovaného, ani o jeho postavení spoločníka a konateľa spoločnosti Alpha Consulting Service Srl, ktorá bola vymazaná z obchodného registra. Námietky spoločnosti voči vydanému oznámeniu o dlhu sú údajne všeobecné, neúplné a nepodložené dôkazmi a teda úplne nedôvodné. V dôsledku toho je žalobkyňa oprávnená žiadať náhradu zaplatenej dane spolu s úrokmi z omeškania.

Žaloba podaná 10. decembra 2020 – Far Polymers a i./Komisia

(Vec T-722/20)

(2021/C 35/78)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyne: Far Polymers Srl (Filago, Taliansko), Gamma Chimica SpA (Miláno, Taliansko), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Taliansko), Jeniuschem Srl (Gallarate, Taliansko) (v zastúpení: G. Abbatescianni a E. Patti, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd vyhlásil túto žalobu za prípustnú a zrušil vykonávacie nariadenie Komisie 2020/1336 uverejnené v Úradnom vestníku [Európskej únie] L 315 z 29. 2020, ktorým sa ukladá clo na dovoz určitých polyvinylalkoholov (PVA) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov.

Prvý žalobný dôvod je založený na porušení právnych noriem a zjavne nesprávnom vymedzení PVA v Únii, do ktorého Komisia zahrnula okrem subjektov na voľnom trhu aj subjekty na trhu vlastnej spotreby, ako aj výrobcov, ktorí sú súčasne dovozcami. Toto pochybenie a) znemožnilo zistenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie, ktoré sa v skutočnosti zhoduje so samotným sťažovateľom, b) viedlo k uloženiu ciel, ktoré nezvýhodňujú voľnú hospodársku súťaž na trhu Únie, ale iba sťažovateľa alebo tretie štáty, c) viedlo k tomu, že neboli primerane zohľadnené záujmy všetkých ostatných subjektov výrobného odvetvia Únie (výrobcov, dovozcov a používateľov), ktorým tieto clá odporujú, d) spôsobilo, že nariadenie je v otvorenom rozpore s predchádzajúcimi nariadeniami, ktoré považovali výrobnú kapacitu výrobného odvetvia Únie za nedostatočnú, a to do tej miery, že upravovali kvóty oslobodenia od cla. Z rovnakých dôvodov je napadnuté nariadenie poznačené aj zneužitím právomoci.

V druhom žalobnom dôvode sa tvrdí, že napadnuté opatrenie je v rozpore so zásadami stanovenými v článku 102 ZFEÚ, a subsidiárne, že je poznačené zjavne nesprávnym posúdením a zneužitím právomoci, keďže bude mať za následok vytvorenie dominantného postavenia sťažovateľa na trhu PVA, ako jediného výrobcu pôsobiaceho na voľnom trhu Únie, ktorý má ďalšiu výrobnú kapacitu. Toto nariadenie nezohľadňuje listinné dôkazy týkajúce sa protisúťažného správania, ktorého sa už sťažovateľ dopustil, keď odmietol predáť PVA nízkej kvality za ceny, ktoré zohľadňujú nižšie výrobné náklady.

Tretím žalobným dôvodom sa napáda odôvodnenie opatrenia, ktorým sa ukladá clo, z dôvodu porušenia článku 296 ZFEÚ, ako aj zjavne nesprávneho posúdenia, keďže Komisia odmietla pristúpiť rozdeleniu trhu Únie na segmenty s vysokou a nízkou kvalitou tovaru, napriek tomu, že pripustila, že PVA sa predáva v dvoch rôznych kvalitách a s jasne oddelenými odlišnými výrobnými nákladmi, príjemcami aj cenami. Ide o vlastnosti, ktoré nie sú nahraditeľné ani zameniteľné. V dôsledku rozdelenia trhu na segmenty mala Komisia oslobodiť od cla PVA nízkej kvality.

Štvrtý žalobný dôvod sa týka monoméru vinylacetátu (VAM), hlavnej suroviny pri výrobe PVA. Komisia pri stanovení bežnej hodnoty na účely stanovenia dumpingového rozpätia nezohľadnila skutočnosť, že pri čínskom VAM neexistuje cenové narušenie, lebo ceny sú súlade s cenami na medzinárodnom trhu. Komisia pri určovaní rozsahu ujmy rovnako nezohľadnila nižšie náklady vzniknuté čínskym vývozcom, ktorí majú ako vertikálne integrovaní nižšie náklady na VAM.

V piatom žalobnom dôvode sa tvrdí, že Komisia nesprávne a rozporuplne odôvodnila napadnuté opatrenie v rozpore s článkom 296 ZFEÚ, pričom nezohľadnila vplyv metanolu na určenie nákladov čínskych výrobcov, v dôsledku čoho pri stanovení rozsahu ujmy neuznala relatívnu úpravu vývozných cien z hľadiska tohto nákladového faktoru.

Šiestym žalobným dôvodom sa napáda časť opatrenia, v ktorom Komisia poskytla na základe článku 254 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 výnimku na dovoz PVA určeného pre papierenský priemysel, keďže túto výnimku a) nerozšírila na iné konečné použitia, ktoré sú v úplne rovnakej situácii ako papierenský priemysel, a b) uplatnila na jedinú zmes PVA okrem jednoduchého dovozu.

Predmetom siedmeho žalobného dôvodu je porušenie článku 296 ZFEÚ, ako aj odôvodnenia 12 a článok článku 6 ods. 8 základného nariadenia, keďže Komisia rozhodla nezohľadniť určité tvrdenia iba preto, že ich predložili dotknuté osoby, a nie čínski vývozcovia. Týmto spôsobom Komisia svojvoľne zaviedla zásadu, že iba niektoré kategórie subjektov môžu namietat proti prijatiu opatrenia európskymi inštitúciami.

Posledný a ôsmy žalobný dôvod sa týka porušenia článku 296 ZFEÚ a článku 19 základného nariadenia v súvislosti s prístupom k informáciám. Komisia zhromaždila celý rad nedôveryhodných údajov, ale neprístupnila ich dotknutým osobám. Dotknuté osoby tak neboli schopné pochopiť odôvodnenie Komisie pri prijatí napadnutého opatrenia.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK